

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Skattevedtægt

for

Præstø Amtsrådsreds.

LOV

Nr. 28 af 18. Februar 1937

vedrørende

personlig Skat til Kommunen.

Skattevedtægt

for

Præstø Amtsraadskreds.

I. Skat til Kommunen som Opholdskommune.

§ 1.

Inden den 15. Januar affatter Sogneraadet en Fortegnelse over samtlige de Personer, der skønnes at kunne ansættes til Skat efter Formue og Lejlighed til Kommunen i det kommende Skatteaar, jfr. Lov Nr. 28 af 18. Februar 1937. Paa denne Fortegnelse optages ikke blot de, som ved dens Affattelse for sig selv eller deres Husstand har fast Ophold i Kommunen, men ogsaa de, om hvem det paa den Tid kan forudsættes, at de i mindst 3 Maaneder af næste Skatteaar vil have skattepligtigt Ophold sammesteds, jfr. § 10, 2det Stykke, i fornævnte Lov.

For dem, der antages tillige at ville have fast Ophold andetsteds, tilføjes herom den fornødne Anmærkning.

Den gifte Mand beskattes af hele sin og den med ham samlevende Hustrus Indkomst, selv om hun har Særformue.

Hjemmевærende Børn (herunder ogsaa Stif-, Adoptiv- og Plejebørn), der er 18 Aar eller derover, eller som har stadig Indtægt ved personligt Arbejde for fremmede, ansættes selvstændig til Skat af deres Indkomst, altsaa foruden af Arbejdsindtægten ogsaa af Indtægt af Formue m. v.

I modsat Fald medregnes deres Indkomst ved Familieoverhovedets Ansættelse til Skat.

Ved Beregningen af Indkomsten for hjemmевærende Børn, der er selvstændig skattepligtige, medtages ikke, hvad der ydes dem i helt eller delvist Underhold af Familieoverhovedet, medmindre saadant Underhold er Vederlag for Arbejde i Familieoverhovedets Virksomhed eller Bedrift.

Enker og Enkemænd, der har levet i sædvanligt Formuefælleskab med den afdøde Ægtefælle, skal ved første Skatteansættelse efter dennes Død ansættes efter Ægtefællernes fulde Indkomst i det Aar, der lægges til Grund for Ansættelsen.

Ved en Enkes Skatteansættelse efter Mandens Død bliver Skatten til Opholdskommunen dog altid at beregne paa Grundlag af den Indkomst, hvoraf hun beskattes til Staten. Finder Ansættelse til Indkomstskat til Staten undtagelsesvis ikke Sted, kan Enken i Tilfælde, hvor det maa antages, at hendes Indkomst i paagældende Skatteaar som Følge af Mandens Død vil blive mindre end den Indkomst, Manden var ansat til, forlange tilsvarende Nedsættelse i Ansættelsen, jfr. Lovens § 4, 2det Stykke.

I Tilfælde af Ægteskabets Opløsning ved Skilsmisse skal Manden ved første Ansættelse efter denne beskattes af den fulde Fællesindkomst, medens Hustruen alene bliver at beskatte af sin mulige Særindtægt.

Hustru, der til Stadighed lever adskilt fra sin Mand, bliver at betragte som selvstændig skattepligtig Person, men hverken hun eller fraskilt Hustru beskattes, naar Manden er bosat her i Landet, af den Del af Indkomsten, der bestaar i Underholdsbidrag fra ham.

En Hustru, der ikke til Stadighed lever adskilt fra sin Mand, kan, saafremt hendes Mand paa Grund af Ophold i Udlandet ikke i Lighed med andre Skatteydere kan ansættes til Skat til en dansk Kommune som Opholdskommune, ansættes selvstændigt til Skat til Kommunen, naar hun dér har fast Ophold for sig eller sin Husstand. Hustruen er i dette Tilfælde skattepligtig af det Underholdsbidrag, hun modtager fra Manden, samt af de Indtægter, hun iøvrigt maatte oppebære, for saa vidt disse ikke allerede maatte være skattepligtige for Manden i Medfør af Lovens Afsnit IV.

Hvorvidt Udlændinge, der uden at drive borgerligt Erhverv har taget Ophold i Kommunen, er skattepligtige, afgøres af Indenrigsministeren.

§ 2.

Inden den 15. Februar maa Sogneraadet have fastsat, hvilket Beløb der for det kommende Skatteaar skal lignedes efter Formue og Lejlighed, og Skatteansættelsen fremmes derefter saaledes, at den kan være tilendebragt inden Udgangen af Marts Maaned.

Ligningen foretages saaledes:

A.

For hver i Fortegnelsen optagen Person, som ansættes til Indkomstskat efter Lov Nr. 149 om Indkomst- og Formueskat til Staten

af 10. April 1922, opfører Sogneraadet hans Indkomst i Overensstemmelse med den Indkomst, der lægges til Grund for Statsskatteansættelsen, altsaa uden Fradrag efter Lovens § 8. For hver af de øvrige paa Fortegnelsen optagne Personer anslaar Sogneraadet Indkomsten efter Reglerne i den nævnte Lovs §§ 4—7 og 9, jfr. § 23 og den gennem Finansministeriet i Henhold til Indkomstskattelovens § 49 udgivne Vejledning, jfr. Skattedepartementets Cirkulære Nr. 87 af 17. Maj 1922. Det bliver herved at iagttage, at enhver Skatteyder har Ret til Selvangivelse saavel af hele sin Indkomst samlet som af Indkomsten af de forskellige Kilder, hvorefter den er runden; og at Sogneraadet ikke kan forkaste saadan Selvangivelse uden efter at have givet vedkommende Lejlighed til at forklare og bevisliggøre sin Angivelse.

Sogneraadet lader inden 15. Januar paa sædvanlig Maade bekendtgøre, inden hvilken Dag skriftlig Selvangivelse maa indsendes til Raadet.

Finder Sogneraadet en Selvangivelse for lav, skal det inden Ligningsmødet indbyde den paagældende til at komme til Stede en bestemt Dag til angivet Klokkeslæt for at meddele Oplysninger eller Bevisligheder, hvorefter Sogneraadet ansætter hans Indkomst, hvad enten han har givet Møde eller ej.

Den herefter fremkomne Indkomst opføres i Skatteskemaets 2. Rubrik med Overskrift: „Den for hver Skatteyder ansatte Indkomst“ ved Siden af hver Persons Navn.

B.

I dertil indrettede Rubrikker gives derefter en specificeret Fortegnelse over, fra hvilke Kilder — én eller flere — den paagældende Indkomst er runden. Nærmere Oplysninger i saa Henseende søges gennem de indkomne Selvangivelser og Ansættelserne til Indkomst- og Formueskat til Staten; opnaas ikke fuldt fyldestgørende Oplysninger ad disse Veje, foretager Sogneraadet en skønsmæssig Fordeling af Indkomsten paa de forskellige Kilder, hvorefter den maatte være runden.

C.

For nedennævnte Indkomsters Vedkommende udfindes Skatteindtægten ved til Indkomsten at lægge:

1. for saa vidt den flyder af Kapital eller bestandige Afgifter 50 %.

Egentlig Kapitalindtægt, saasom Renter eller Udbytte af alle Slags Obligationer, Aktier og andre inden- eller udenlandske Penge-

effekter og af Kapitaler, som er udlaant her i Landet eller i Udlandet, med eller uden Pant, mod eller uden Forskrivning, forhøjes fuldt ud som foreskrevet. For saa vidt angaar Indtægter, som er blandede, idet de erhverves ved Samvirken af Kapital og Arbejde, bliver den Del af Indtægten, der svarer til 4 % af den i vedkommende Virksomhed indestaaende Kapital, at forhøje som Kapitalindtægt, medens den øvrige Del af Indkomsten opføres som Indtægt af almindelig personlig Virksomhed.

2. for saa vidt Indkomsten flyder af fast Ejendom 35 %.

Under fast Ejendom henregnes alt Tilbehør, Kreaturer, Redskaber og Maskiner.

Hvor Ejeren selv driver eller benytter sin Ejendom, kommer Forhøjelsen til Anvendelse paa den efter Reglerne i Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten bestemte skattepligtige Indkomst af Ejendommen, derunder indbefattet, hvad Ejendommen har ydet i Form af Bolig, Underhold m. v. for Ejeren og Familie; for saa vidt disse Indtægter overstiger 4 % af den Kapital, som Ejeren ifølge Ejendommens Værdi, jfr. ovennævnte Lovs § 14, maa anses for at have indestaaende i Ejendommen, betragtes det overskydende dog som Indtægt af almindelig personlig Virksomhed.

Er Ejendommen bortforpagtet, bortfæstet eller udlejet, anses som Indtægt af fast Ejendom den betingede Afgift med Fradrag efter Reglerne i Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten, § 6.

For en Forpagter eller anden Bruger af fast Ejendom anses som Indtægt af fast Ejendom 4 % af den Kapital, som han maatte have indestaaende i Besætning og Inventar.

3. for saa vidt Indkomsten er Livrente, Klosterhævning e. l. 25 %.

4. for saa vidt Indkomsten er Pension, Aftægt eller pensionsberettiget Indtægt 15 %.

Bestemmelsen angaar ikke alene Pension fra Statskassen, men ogsaa Pension fra kommunale og private Institutioner.

For alle andre Indkomster, saasom Vederlag for Arbejde, Tjeneste eller Bistandsydelse af hvilken som helst Art, videnskabelig, kunstnerisk eller litterær Virksomhed, samt Indtægter af Gaver, af Lotterispil, andet Spil og Væddemaal, ansættes Skatteindtægten lig Indkomsten.

En Skatteyder, der i sin Selvangivelse har fordelt Indkomsten paa de Kilder, hvorfra den er runden, har Ret til at fradrage de i Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten § 6 c og d omhandlede Forsikringspræmier samt personlige Skatter og Afgifter *forholds-*

mæssigt i Indtægterne fra de enkelte Indkomstkilder¹⁾, saaledes at det kun bliver de efter saadant Fradrag resterende Beløb, der vil kunne forhøjes efter Kildeart i Medfør af foranstaaende Bestemmelser.

Renter af Gæld maa fradrages i Indkomsten af den Kilde, til hvis Fordel Gælden maa antages at være stiftet. ²⁾

Hvis Skatteyderen ikke i sin Selvangivelse har foretaget den ovenomhandlede forholdsmæssige Fordeling af Fradragene, er Sogneraadet berettiget til skønsmæssigt at fordele Fradragene paa de enkelte Indtægtsposter.

D.

Ved Ansættelsen til Kommuneskat fradrages som skattefrit et Beløb af 200 Kr. for hvert Barn (det er Ægtebarn, Barn udenfor Ægteskab for Moderens Vedkommende, Stifbarn, Adoptivbarn og Plejebarn, for hvis Pleje der ikke ydes vedvarende Vederlag), som ved Begyndelsen af det Kalenderaar, i hvilket Skatten ansættes, er under 15 Aar, og som ikke har Midler til at bekoste sit eget Underhold.

I en Landkommune, hvor Prisforhold og Levefod maatte tale derfor, kan Børnefradraget efter Sogneraadets Bestemmelse nedsættes med indtil 100 Kr. Under tilsvarende Hensyn kan Børnefradraget i en Landkommune, hvor der efter Det statistiske Departements Opførelse ved den sidst afholdte almindelige Folketælling findes bymæssig Bebyggelse med over 1000 Indbyggere, forhøjes med indtil 100 Kr.

1)

Eksempel:

Selvangivelse:

Indtægt af Kapital	2000 Kr.
— - fast Ejendom	4000 —
— - Arbejde	2000 —
	8000 Kr.
Skatter	800 Kr.
Forsikringspræmier	400 —
	1200 —
	Skattepligtig Indkomst..... 6800 Kr.

Frdragene for Skatter og Forsikringspræmier (1200 Kr.) vil herefter kunne fordeles med 300 Kr. paa Kapitalindtægt og 600 Kr. paa Indtægt af fast Ejendom, saaledes at de Beløb, der vil kunne forhøjes efter Kildeart, bliver henholdsvis 1700 Kr. og 3400 Kr.

2) Eksempelvis skal anføres, at Prioritetsrenter skal fradrages i Indtægten af fast Ejendom og ikke i Kapitalindtægten.

E.

Den i Overensstemmelse med foranstaaende udfundne Indkomst kan efter Sogneraadets Skøn for hver enkelt Skatteyder efter Lejligheden forhøjes (forholdsvis betydelig Formue, store Indkomster, ringe Husstand, særlig stor Vinding i det sidste Aar, særlig heldige Driftsforhold eller lignende Omstændigheder) eller nedsættes (forholdsvis stor Gæld, ringe Indkomster, stor Børneflokk, Alderdom, Sygdom, store Tab og Uheld i det sidste Aar eller lignende Omstændigheder) med henholdsvis indtil 40 og indtil 70 %. Indkomster mellem 1300 Kr. og 1500 Kr. kan dog nedsættes med indtil 80 %, og Indkomster mellem 1000 Kr. og 1300 Kr. med indtil 90 %.

I Ligningen maa for hver enkelt Skatteyder anføres, med hvilken Procent hans Indkomst er bleven forhøjet eller nedsat.

Indkomster paa 1000 Kr. og derunder kan *nedsættes* efter Sogneraadets frie Skøn, dog at det maa iagttages, at Skatteydelsen ingen Sinde helt maa bortfalde, og at der ikke for nogen Skatteyder kan fastsættes et mindre Skattebeløb end 1 Kr., og et paalignet Beløb herunder vil derfor være at forhøje til 1 Kr.

Den efter foranstaaende Regler foretagne Forhøjelse eller Nedsættelse af Indkomsten efter Lejligheden skal være den samme for skattepligtige med tilsvarende Indkomster, hvorved forstaas den i Henhold til Bestemmelserne ovenfor under A. ansatte Indkomst, efter at Kildeartsforhøjelse og kommunale Børnefradrag er foretaget. Denne Hovedregel kan dog undtagelsesvis fraviges, naar de ovennævnte, Skatteevnen paavirkende Forhold gør dette berettiget.

Foranstaaende Regler for Forhøjelse eller Nedsættelse efter Lejligheden angiver Maksimum for henholdsvis Forhøjelse eller Nedsættelse af Indkomsten, og det maa ved Ligningen iagttages, at de for de enkelte Indtægtsgrupper angivne Maksimumsprocenter ikke overskrides. Derimod bestaar der ingen Pligt for Sogneraadet til at bringe de fastsatte Maksimumsprocenter for Forhøjelse og Nedsættelse i Anvendelse.

F.

I en særlig Rubrik anføres de Beløb, hvorefter Skatten for hver enkelt Person skal beregnes i Henhold til det foran anførte.

G.

Angaaende Skatteberegningen for Skatteydere med fast Bopæl i Kommunen (Opholdsskatteydere), der er ansat til Erhvervsskat til andre Kommuner, henvises til Vedtægtens § 7, II.

H.

Det Beløb, som ifølge det af Sogneraadet vedtagne Overslag over Kommunens Indtægter og Udgifter i det følgende Skatteaar skal udredes efter Formue og Lejlighed (jfr. nærværende Paragrafs 1ste Stykke), med Tillæg af indtil 10 % efter Sogneraadets Skøn for at imødegaa mulige Nedsættelser saavel som Afgang paa Grund af Skattepligt til andre Kommuner, derunder i Henhold til § 28 i Kommuneskatteloven af 18. Februar 1937, multipliceres med 100, og det udkomne divideres med Summen af de i vedkommende Rubrik opførte, endelig udfundne (forhøjede eller nedsatte) Skatteindtægter. Den herved udfundne Kvotient, der afrundes opad til Tiendedele, er den Procent, der vil være at udrede i Skat af disse Indtægter.

Den saaledes udfundne Procent, Ligningsprocenten, opføres øverst paa hver Side i Ligningslisten, og i en særlig Rubrik opføres det paa hver enkelt Skatteyder faldende Skattebeløb.

§ 3.

Til Udfindelse af Kommunens Skatteprocent (Kommuneskatte-lovens § 17) multipliceres den samlede i Henhold til det foregaaende paa de skattepligtige lignede personlige Kommuneskat med 100, og det udkomne Beløb divideres med Summen af de paa Skatteligningen for de skattepligtige anslaaede virkelige Indkomster, altsaa uden Forhøjelse eller Nedsættelse af noget Hensyn. Det herved fremkomne Tal er Kommunens Skatteprocent, der faar Betydning bl. a. ved Selskabsbeskatningen, jfr. nedenfor under IV.

Denne Skatteprocent bliver at offentliggøre og tilligemed Ligningsprocenten at anføre i Skattekvitteringen. De skattepligtiges til Grund for Beregningen af Kommunens Skatteprocent liggende virkelige Indkomster maa ikke — hverken i sin Helhed eller for enkelte Ansættelsers Vedkommende — offentliggøres i Pressen eller paa anden Maade. Overtrædelser heraf straffes med Bøder (Kommuneskatte-lovens § 46).

§ 4.

Efter Ligningens Tilendebringelse affattes en særlig Liste, der kun indeholder Skatteydernes Navne og Bopæle samt det for hver Skatteyder beregnede Skattebeløb. Denne Liste bliver at fremlægge til offentligt Eftersyn paa et for Kommunens Beboere bekvemt Sted i Tiden fra den 1. til den 15. April efter forudgaaende Bekendtgørelse i sidste Uge af Marts Maaned. Saafremt en Sognekommune bestaar af to eller flere Sogne, skal Fremlæggelse finde Sted i hvert Sogn, ligesom Fremlæggelse ogsaa vil kunne foretages paa flere Steder i samme Sogn, naar dettes Udstrækning eller andre Forhold taler der-

for. I Bekendtgørelsen optages en udtrykkelig Tilkendegivelse af, at Indsigelser mod Ligningen maa indgives senest den 15. April; der optages derhos i Bekendtgørelsen en Meddelelse om, at enhver Skatteyder er berettiget til at blive bekendt med de i den egentlige Ligningsliste for hans Vedkommende indeholdte Oplysninger.

Samtidig med, at fornævnte Bekendtgørelse udfærdiges, meddeles der de i Vedtægtens § 1, 2det Stykke, ommeldte Personer, der ikke ved Ligningens Affattelse har Ophold i Kommunen, men om hvem det kan forudsættes, at de i mindst 3 Maaneder af det paa-gældende Skatteaar vil have skattepligtigt Ophold sammesteds, særlig Underretning om Skatteansættelsen. Saadan Underretning gives ligeledes disse Personers Opholdskommuner.

Indsigelse mod Ligningen indgives som foran bemærket skriftlig senest 15. April til Sogneraadet, der inden Udgangen af April Maaned tager sin Beslutning. Denne kan inden Udgangen af Maj Maaned paaankes for Amdsraadet, som inden 15. Oktober endeligt paakender Sagen.

Meddelelser, der af Sogneraadet tilstilles Skatteyderne om deres kommunale Skatteansættelse eller om Afgørelsen af Klager vedrørende denne, skal indeholde Oplysning om, til hvilken Myn-dighed Ansættelsen vil kunne paaklages, og om Fristen for saadan Paaklage.

§ 5.

Særskilt Ansættelse til at svare Skat efter Formue og Lejlighed skal foretages af Sogneraadet:

1. Naar Personer, der ikke er optaget paa Hovedligningen, ved Tilflytning efter Mandtalslistens Affattelse eller paa anden Maade blive skattepligtige til Kommunen som Følge af Ophold (jfr. Kommuneskattelovens §§ 1, 4 og 5).

Den tilflyttede er skattepligtig til Kommunen fra den 1. i det efter Tilflytningen følgende Kvartal¹⁾.

¹⁾ Angaaende Beskatningsrettens Overgang fra een Kommune til en anden i Tilfælde af Flytning (Kommuneskattelovens §4, 1ste Stykke, sammenholdt med Lovens § 5, 1ste Stykke) har Indenrigsministeriet i Cirkulære af 9. September 1937 opstillet følgende Vejledning:

Dato for Fraflytning:	Dato for Tilflytning:	Beskatningsret for April Kvartal:
31. Marts	1. April	Tilflytningskommunen
31. Marts	2. April (eller senere)	Fraflytningskommunen
1. April	1. April	Tilflytningskommunen
1. April	2. April (eller senere)	Fraflytningskommunen.

Ganske tilsvarende Eksempler vil kunne opstilles for Flytning omkring den 1. i en af de andre Kvartalsmaaneder.

2. Naar en Person, der opfylder Betingelserne for at blive medtaget ved den almindelige Skatteansættelse i Opholdskommunen, er forbigaaet ved denne. Vedkommende er i saa Fald skattepligtig for det paagældende Skatteaar fra dettes Begyndelse.

3. For Enken efter en afdød Skatteyder, jfr. Lovens § 4, 2det Stykke.

Enken skal udrede Skatten fra Begyndelsen af det efter Mandens Død følgende Skattehalvaar (Kommuneskattelovens § 4, 2det Stykke).

Om Ansættelsen skal Sogneraadet meddele vedkommende særlig Underretning med Tilkendegivende, at den, der er misfornøjet med Ansættelsen, inden 14 Dage maa indgive Klage til Sogneraadet. Dettes Beslutning angaaende Klagen kan af Klageren paaankes for Amsraadet inden 14 Dage efter, at Beslutningen er meddelt ham.

§ 6.

Den, der i Skatteaarets Løb fraflytter Kommunen, skal svare Skat til denne indtil det Tidspunkt, fra hvilket han bliver ansat til at svare Skat i Tilflytningskommunen, dog længst til Skatteaarets Udgang (Kommuneskattelovens § 5, 1ste Stykke og Noten til Vedtægtens § 5).

Den Skatteyder, der opgiver sin Bopæl her i Landet, vedbliver at være skattepligtig til den Kommune, til hvilken han ved Afrejsen til Udlandet var ansat til Opholdskommuneskat, indtil Udløbet af det paagældende Skatteaar. Det fulde helaarlige Skattebeløb kan i saa Fald kræves betalt inden Bortrejsen. Undlader Skatteyderen at berigtige Skatten inden Bortrejsen, vil Skatten efter Sogneraadets nærmere Bestemmelse kunne afkræves ham med en Forhøjelse af indtil 50 %.

Den, der tager midlertidigt Ophold i Udlandet, vedbliver at være skattepligtig til den Kommune, hvori han indtil da havde fast Ophold, forsaavidt han bevarer sin Bopæl i denne. Opgiver den paagældende under sit Ophold i Udlandet sin Bopæl i Kommunen, ophører Skattepligten i Overensstemmelse med de foran anførte Regler.

Naar en Skatteyder afgaar ved Døden, vil den ham paalignede Skat være at erlægge indtil Udgangen af det Skattehalvaar, hvori Dødsfaldet er indtruffet.

Konkursboer tilsvares Fallentens Skat indtil Udgangen af det Skattehalvaar, i hvilket Konkursbehandlingen er begyndt.

Skattepligten for en Kvinde, der indgaar Ægteskab, ophører ved Udgangen af det Skattehalvaar, i hvilket Ægteskabet er indgaaet,

medmindre den paagældende efter Ægteskabets Indgaaelse fortsætter sit hidtil drevne indtægtsgivende Erhverv eller vedbliver at oppebære Indtægt af Kapital eller Forretning, som hun har været Ejer eller Indehaver af før Ægteskabet; i saa Fald vedvarer Skattepligten til Skatteaarets Udgang. Skatten tilfalder udelt den Kommune, til hvilken hun var skatteansat ved Ægteskabets Indgaaelse, selv om hun efter Ægteskabet tager Ophold i en anden Kommune.

II. Skat til Kommunen som Erhvervskommune.

§ 7.

Inden 15. Januar affatter Sogneraadet en Fortegnelse over samtlige de Personer, der skønnes at kunne ansættes til Skat til Kommunen som Erhvervskommune i det kommende Skatteaar, i Henhold til de i Komuneskattelovens Afsnit III indeholdte Bestemmelser.

Enhver, der har erhvervsskattepligtigt Erhverv i Kommunen, skal aarligt til denne indgive behørig specificeret Selvangivelse af den i Kommunen oppebaarne Erhvervsindtægt. Oplysning om Erhvervsindtægtens Størrelse samt andre til Erhvervsskattens Beregning fornødne Oplysninger skal afgives paa dertil af Indenrigsministeriet godkendte Blanketter, som Sogneraadet tilstiller alle, der kan anses for erhvervsskattepligtige til Kommunen. Blanketterne skal i udfyldt og underskreven Stand være indsendt til Sogneraadet inden Udgangen af Januar Maaned, eller — for de Erhvervsskatteyderes Vedkommende, der er forpligtet til at føre autoriserede Handelsbøger med Hensyn til deres Erhverv i Erhvervskommunen — senest den 15. Februar. For de sidstnævntes Vedkommende bilægges Selvangivelserne med Driftsregnskab og Opgørelse over Status ved det paagældende Driftsaars Begyndelse og Slutning.

Skatten til Erhvervskommunen paalignes efter den i det forud for Ligningen liggende Kalenderaar (Regnskabsaar) i Erhvervskommunen erhvervede Indkomst, se Lovens § 22, 1. Stykke.

a.

Inden 10. Marts tilstiller Sogneraadet Ligningsmyndigheden i Opholdskommunen Underetning om den for hver enkelt af de erhvervsskattepligtige ansatte Indkomst (Erhvervsindkomsten), saafremt denne er paa 1000 Kr. eller derover. Hvis Erhvervsindkomsten er under 1000 Kr., udelades den paagældende af Erhvervsskatteligningen, jfr. Lovens § 19, 1. Stykke.

Saafrømt Ansættelsen af Erhvervsindkomsten ikke hviler paa en godkendt Selvangivelse, sender Sogneraadet tillige Underretning til vedkommende Erhvervsskatteyder om den stedfundne Ansættelse.

b.

Efter Modtagelsen af Oplysningerne om Erhvervsskatteansættelserne, der skal være Opholdskommunens Ligningsmyndighed i Hænde senest den 10. Marts, sender denne senest den 15. April Underretning til Erhvervskommunens Ligningsmyndighed om:

- 1) den i Opholdskommunen foretagne foreløbige Ansættelse af vedkommende Skatteyers samlede Indtægt i det paagældende Regnskabsaar (*uden* Fradrag for Skatter og Forsikringspræmier)¹⁾.
- 2) den Indkomst, der i Henhold til den foreløbige Skatteligning lægges til Grund for vedkommende Skatteyers Ansættelse til Indkomstskat til Staten (Indkomsten *efter* Fradrag af Skatter og Forsikringspræmier), samt
- 3) det Skattebeløb, der for vedkommende Skatteaar efter Opholdskommunens Ligningsregler vil blive paalignet Skatteyderen i Opholdskommunen.

c.

Efter Modtagelsen af de ovenomhandlede Oplysninger foretager Erhvervskommunens Ligningsmyndighed efter nedennævnte Regler en Beregning af det Skattebeløb, vedkommende Erhvervsskatteyder skal udrede til sin Erhvervskommune for det kommende Skatteaar, og meddeler senest den 1. Maj Opholdskommunen Underretning om det hver enkelt Skatteyder paalignede Beløb.

For saa vidt en Skatteyder i Opholdskommunen er ansat til Indkomstskat til Staten af et Beløb paa under 3000 Kr.²⁾, vil der dog ikke kunne afkræves ham Erhvervsskat, selv om han i Erhvervskommunen har haft en Indtægt paa 1000 Kr. eller derover, jfr. Lovens § 19, 1. Stykke.

Ligningen fortages iøvrigt saaledes:

I.

En særlig Ligningsliste (se Underbilag 1) udfyldes som nedenfor angivet:

1) Saafrømt den en anden Erhvervskommune eller den Opholdskommunen alene vedrørende Indtægt er negativ, skal der endvidere tilgaa Erhvervskommunens Ligningsmyndighed Underretning om Størrelsen af en saadan „negativ Indkomst“.

2) Jfr. dog Lovens § 27, 4. Stykke.

Rubrik A.

Erhvervsskatteyderens Lb. Nr.

Rubrik B.

Erhvervsskatteyderens Navn, Stilling samt Forretningslokale, faste Arbejdsplads eller Arbejdssted i Erhvervskommunen.

Rubrik C.

Erhvervsskatteyderens Opholdskommune og hans Bopæl i denne.

Rubrik D.

Rubrikken deles i to Kolonner. I første Kolonne opføres det Skattebeløb, der efter Opholdskommunens Ligningsregler vil blive paalignet Skatteyderen i Opholdskommunen, jfr. ovenfor under b Nr. 3). I anden Kolonne opføres det Skattebeløb, som den paagældende af sin skattepligtige Indkomst til Staten skulde betale i Erhvervskommunen, hvis han havde haft fast Ophold i denne. Beregningen af det sidstnævnte Skattebeløb foretages i Overensstemmelse med de i Erhvervskommunen benyttede Regler for Ligning af Skat til Opholdskommunen, jfr. Vedtægtens § 2. Det udfundne Skattebeløb betegnes „Erhvervskommunens Opholdsskat“.

Rubrik E.

I denne Rubrik opføres *Indtægtsbrøken*, der angiver Forholdet mellem Indtægten i Erhvervskommunen og Skatteyderens samlede Indtægt, for begges Vedkommende *uden* Fradrag for personlige Skatter og Forsikringer (jfr. Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten af 10. April 1922 § 6, Litra c og d). Saafremt den en anden Erhvervskommune eller den Opholdskommunen alene vedrørende Indtægt er negativ, lades Underskuddet ude af Betragtning ved Indtægtsbrøkenes Fastsættelse. Ved Indtægtsbrøkenes Udfindelse bortkastes af ethvert Indtægtsbeløb det Beløb, der bliver tilovers, naar Indkomsten deles med 50.

For de i Lovens § 18, 1. Stykke, Nr. 5, omhandlede Personer, der er ansat i Statens Tjeneste, medregnes kun Halvdelen af deres fra Staten oppebaarne erhvervsskattepligtige Indtægt ved Indtægtsbrøkenes Fastsættelse. For de i Lovens § 18, Stykke 1, Nr. 2 og Stykke 2, omhandlede Personer medregnes ligeledes kun Halvdelen af deres fra vedkommende Indtægtskilde hidrørende erhvervsskattepligtige Indkomst ved Indtægtsbrøkenes Fastsættelse.

Rubrik F.

Rubrikken deles i to Kolonner. I første Kolonne opføres det Tal, der fremkommer ved at multiplicere Indtægtsbrøken med det i Rubrik D. 1 opførte Skattebeløb (fuld Skat til Opholdskommunen). Denne Beregning skal dog kun foretages, saafremt Skattebeløbet under Rubrik D. 1 er *lavere* end Skattebeløbet under Rubrik D. 2. I anden Kolonne opføres det Tal, der fremkommer ved at multiplicere Indtægtsbrøken med „Erhvervskommunens Opholdsskat“ (D. 2).

Rubrik G.

Her anføres *Reduktionsprocenten*, der er den Procent, hvormed det laveste af de under Rubrik F opførte Beløb skal reduceres.

Reduktionsprocenten, der varierer efter Størrelsen af vedkommende Skatteydere *statsskattepligtige* Indkomst, er i Lovens § 27, 2. Stykke fastsat saaledes:

Skattepligtig Indkomst til Staten:	Reduktions-
	procent:
Fra 3000 Kr. til 4950 Kr.	100
— 5000 — - 6950 —	70
— 7000 — - 8950 —	60
— 9000 — - 10950 —	50
— 11000 Kr. og derover	40

Rubrik H.

Rubrikken deles i to Kolonner. I første Kolonne opføres den til Reduktionsprocenten svarende Del af det under Rubrik F. 1. opførte Beløb. Beregningen foretages kun, hvis Beløbet under Rubrik D. 1 er *mindre* end Beløbet under Rubrik D. 2. I anden Kolonne, der kun udfyldes, saafremt Beløbet under Rubrik D. 1 er *større* end Beløbet under Rubrik D. 2, opføres den til Reduktionsprocenten svarende Del af det under Rubrik F. 2 opførte Beløb.

Rubrik I.

I denne Rubrik opføres den endeligt beregnede Erhvervsskat, der udfindes ved fra det under Rubrik F. 2 opførte Beløb at trække det under Rubrik H. opførte Beløb.

II.

For Skatteydere med fast Bopæl i Kommunen (Opholdsskatteydere), der er ansat til Erhvervsskat til andre Kommuner, foretages en særlig Skatteberegning. Denne Beregning skal dog ikke foretages

for Skatteydere, hvis skattepligtige Indkomst til Staten er under 5000 Kr., idet Opholdskommunen har Krav paa fuld Skat af disse Skatteydere.

For de her omhandlede Skatteydere, der skal optages paa Ligningslisten over de Personer, der svarer Skat til Kommunen som Opholdskommune (Vedtægtens § 2), føres tillige en særlig Ligningsliste (se Underbilag 2), der er inddelt i en Række Rubrikker, angaaende hvis Udfyldelse der henvises til Bemærkningerne ovenfor vedrørende Udfyldelsen af den særlige Ligningsliste for Erhvervsskatteydere. For disse Skatteyders Vedkommende gøres der i Hovedlistens Anmærkningsrubrik en Bemærkning om, at den paagældende er opført paa den særlige Beregningsliste, med Angivelse af hans Lb. Nr. i denne Liste.

Angaaende Udfyldelse af Listens Rubrik G. bemærkes, at *Reduktionsprocenten* ved denne Skatteberegning er fastsat saaledes:

Skattepligtig Indkomst til Staten:	Reduktions- procent:
Fra 5000 Kr. til 6950 Kr.	30
— 7000 — - 8950 —	40
— 9000 — - 10950 —	50
— 11000 Kr. og derover	60

§ 8.

Erhvervsskatteyderen, dennes Opholdskommune og andre Kommuner, hvortil Skatteyderen er erhvervsskatteansat, kan inden 1. April skriftlig over for Erhvervskommunens Ligningsmyndighed fremsætte Indsigelse mod den stedfundne Erhvervsskatteansættelse. Erhvervskommunens Ligningsmyndighed paakender Klagen og sender inden 1. Juni skriftlig Underretning om sin Afgørelse til Erhvervsskatteyderen, de paagældende Kommuner og Skatteraadene for de Skattekrede, hvortil de nævnte Kommuner henhører.

Den af Erhvervskommunens Ligningsmyndighed truffne Afgørelse af Klager over Erhvervsskatteansættelsen kan derefter inden 1. Juli paaklages for det i Lovens § 24 omhandlede Erhvervsskatteudvalg saavel af Erhvervsskatteyderen og dennes Opholdskommune som af andre Kommuner, hvortil Skatteyderen er erhvervsskatteansat. Samtlige de forannævnte Meddelelser vedrørende stedfundne Erhvervsskatteansættelser skal indeholde udtrykkelig Angivelse af den Myndighed, hvortil Ansættelsen kan paaklages, og af Klagefristen.

§ 9.

For saa vidt en skattepligtig maatte være forbigaaet ved den almindelige Skatteansættelse, kan der for hans Vedkommende foretages en særlig Ansættelse og Paaligning med den Virkning, at den paagældende er skattepligtig fra Skatteaarets Begyndelse.

§ 10.

Saafræmt en Person, der baade har fast Ophold i og Erhvervsskattepligtigt betingende Tilknytning til Kommunen og derhos er sat i personlig Skat til denne som Opholdskommune, fraflytter Kommunen, kan han ved en særskilt Skatteansættelse sættes i Skat til sin hidtidige Opholdskommune som Erhvervsskattepligten indtræder fra det Tidspunkt, Pligten til at svare Opholdskommuneskat bortfalder. For saa vidt det Fraflytningen forudgaaende Ophold i Kommunen ikke har været af tilstrækkelig Varighed til at begrunde Skattepligt, skal han svare den her omhandlede Skat fra det nævnte Opholds Begyndelse.

Fortsætter Enken efter en Skatteyder Erhvervsvirksomheden, kan hun fra Begyndelsen af det efter Dødsfaldet følgende Skattehalvaar ved en særskilt Skatteansættelse ansættes til Skat til Erhvervskommunen.

§ 11.

I Tilfælde af Dødsfald bortfalder Pligten til at svare Erhvervsskat med Udgangen af det Skattehalvaar, i hvilket den skattepligtige er afgaaet ved Døden (Lovens § 20).

Pligten til at svare Erhvervsskat bortfalder fra det Tidspunkt, fra hvilket en erhvervsskattepligtig Person, der i Skatteaarets Løb tilflytter Erhvervskommunen, efter stedfunden særskilt Ansættelse bliver skattepligtig til denne som Opholdskommune.

Ophører et Erhvervsforhold iøvrigt at bestaa, bortfalder Pligten til at svare Skat til Erhvervskommunen med Udgangen af det Skatteaar, hvori det paagældende Forhold er ophørt at bestaa. Om Ophøret skal Erhvervskommunen snarest tilstille Opholdskommunen Underretning.

III. Skat af Indtægt ved Erhvervsvirksomhed i særlige Tilfælde.

§ 12.

De i Lovens § 29 omhandlede Personer, offentlige Institutioner, Stiftelser og Dødsboer, der har en Skattepligtigt betingende Tilknytning

til Kommunen, skal af deres skattepligtige Indtægt, der hverken kan forhøjes eller nedsættes, svare Skat til Kommunen beregnet efter Kommunens Ligningsprocent (Vedtægtens § 2 H).

Det paahviler de i foranstaaende Stykke omhandlede Personer eller den af dem overfor Sogneraadet opgivne, her i Landet boende befuldmægtigede at foretage Selvangivelse i Overensstemmelse med Reglerne i Lovens § 21. Den omhandlede befuldmægtigede er medansvarlig for Skattens rettidige Betaling.

De offentlige Institutioner og de Stiftelser, der falder ind under Bestemmelserne i Paragraffens 1. Stykke, skal til Sogneraadet aarligt indsende Anmeldelse om Indkomsten efter nærmere af Indenrigsministeren fastsatte Regler.

Ligningen foretages i Forbindelse med Kommunens øvrige Erhvervsskatteligning, og de skattepligtige opføres paa en særlig Ligningsliste.

Om Indsigelse mod Ligningen gælder de i Lovens § 23 fastsatte Regler (se Vedtægtens § 8).

§ 13.

For de i Udlandet boende Personer og de offentlige Institutioner eller Stiftelser, der omfattes af Lovens § 29, er Skattepligten betinget af, at den skattepligtiges Virksomhed er drevet eller Indtægt oppebaaret af Skatteyderen i Erhvervskommunen ved det paagældende Skatteaars Begyndelse samt i det forud herfor liggende Kalenderaar (Regnskabsaar) eller i en Del deraf.

Skattepligten ophører fra Udgangen af det Skattehalvaar, hvori Skatteyderen er afgaaet ved Døden, Erhvervsforholdet er ophørt at bestaa, eller Oppebørsel af den skattepligtige Indkomst er ophørt.

Et Dødsbos Skattepligt efter Lovens § 29 indtræder fra Begyndelsen af det efter Dødsfaldet følgende Skattehalvaar og ophører med Udgangen af det Skattehalvaar, i hvilket Bobehandlingen er afsluttet, jfr. Lovens § 31.

IV. Skat af Aktieselskaber m. fl.

§ 14.

De i Lovens § 33 ommeldte Selskaber og Foreninger, der har Hovedkontor i Kommunen, eller hvis Bestyrelse har Sæde der, ansættes til Skat efter følgende nærmere Regler:

Paa Grundlag af de i Overensstemmelse med Lovens § 35, 1. Stykke, indkomne Angivelser skal Sogneraadet inden Udgangen af Maj Maaned paaligne Skatten.

Paaligningen sker efter Selskabets, henholdsvis Foreningens i Overensstemmelse med Lovens § 33, jfr. § 35, beregnede Nettoindtægt. Skatten paalignes med Kommunens Skatteprocent (se Vedtægtens § 3), dog ikke med mindre end 4 % og ikke med over 5 % — for udenlandske Selskaber, jfr. Lovens § 33, 3. Stykke, med 5 %. Driver et Selskab Virksomhed, eller oppebærer det Indtægt i mere end een Kommune her i Landet, kan Skatten ikke uden samtlige de paagældende Kommuners Samtykke sættes lavere end den højeste Skatteprocent for de paagældende Kommuner; dog kan Skatten ikke overstige 5 %. Ved Beslutning om Optræning af Ekstraskat ved forholdsmæssig Forhøjelse i Skatteaarets Løb af de paa Ligningen opførte Skattebeløb kan Kommunalbestyrelsen vedtage, at Begrænsninger med Hensyn til Beskatning af de i dette Stykke omhandlede Selskaber m. v. ikke skal være til Hinder for, at de Selskaberne m. v. paalignede Skattebeløb forhøjes forholdsmæssigt.

Godtgør et Selskab, at en vis Del af Bruttoindtægten hidrører fra Virksomhed i Udlandet, bortfalder dets Skattepligt for en forholdsvist tilsvarende Del af Nettoindtægten.

I Forbindelse med Ansættelsen af Selskabsskatten foretager Sogneraadet for de Selskabers Vedkommende, der driver Virksomhed eller oppebærer Indtægt i flere Kommuner her i Landet, Fordelingen af Skatten i Overensstemmelse med Reglerne i Lovens § 36.

§ 15.

Inden Udgangen af April Maaned har Sogneraadet til Opholdskommunen for de Selskaber, i hvis Skat Kommunen anses berettiget til at erholde Andel, at gøre Anmeldelse herom, ledsaget af Meddelelse om, hvorvidt Sogneraadet gør Fordring paa, at Skatten skal paalignes med den højeste Skatteprocent for de andelsberettigede Kommuner, dog højst med 5 %.

§ 16.

Om Ansættelsen meddeles der uopholdelig Underretning til de skattepligtige med Tilkendegivende, at de, hvis de er misfornøjede med Ansættelsen, inden Udgangen af Juni Maaned maa gøre Indsigelse efter de almindelige Regler.

§ 17.

Den her omhandlede Skattepligt er ikke betinget af nogen bestemt Varighed for Udøvelsen af Selskabets Virksomhed. Drives Virksomhed i Kommunen i kortere Tid end et Aar, bliver Skatten at ansætte efter den i det paagældende Tidsrum oppebaarne Nettoindtægt af Virksomheden (Lovens § 34, 1. Stykke).

V. Undtagelser fra Skattepligten.

§ 18.

Regler for, hvilke Personer og Institutioner der helt eller delvis er fritaget fra at svare personlig Kommuneskat, findes i Lovens § 3.

VI. Skatternes Opkrævning m. v.

§ 19.

Det overlades til Sogneraadet selv at bestemme, om det vil indkræve de ifølge Ligningen udskrevne Opholdskommune- og Erhvervsskatter i to eller fire Terminer eller maanedsviis (fordelt paa 8, 10 eller 12 Maaneder). Bestemmer Sogneraadet at indkræve i to Terminer, skal der betales for første Halvaar i Løbet af Maj Maaned og for andet Halvaar i Løbet af November Maaned. Bestemmer Sogneraadet at indkræve i fire Terminer, skal der betales for første Fjerdingaar i Løbet af April Maaned, for andet Fjerdingaar i Løbet af Juli Maaned, for tredje Fjerdingaar i Løbet af Oktober Maaned og for fjerde Fjerdingaar i Løbet af Januar Maaned. Vedtager Sogneraadet at indkræve maanedsviis, bestemmer Sogneraadet, om Betalingen skal finde Sted med en Tolvtedel i hver Maaned, eller med den tilsvarende større Brøk i 10 eller 8 Maaneder, samt hvilke to, henholdsvis fire Maaneder der da skal forbigaaes.

Hvad der ikke er betalt inden den 3die i den Maaned, der følger efter den, hvori Betaling efter foranstaaende Regler skulde være erlagt, søges tillige med paaløbne Renter efter lovlig Omgang inddrevet ved Udpantning. I Tilfælde, hvor der er givet Henstand med Skattens Betaling, regnes Udpantningsfristens Begyndelse først fra det Tidspunkt, da Skatten efter den givne Henstand skulde være betalt.

Naar Indkrævningen finder Sted maanedsviis, behøver Sogneraadet dog kun at foranledige Udpantning foretaget ved Udgangen hvert Fjerdingaar for de i Fjerdingaaret til Indkrævning forfaldne Bidrag.

Den Selskaber, Foreninger m. fl. i Medfør af Lovens §§ 33—36 paalignede Skat skal indbetales i det efter den endelige Ansættelse følgende Fjerdingaar. Hvad der ikke er betalt inden Udgangen af den derpaa følgende Maaned, bliver efter lovlig Omgang at foranstalte inddrevet ved Udpantning.

§ 20.

Nærværende Vedtægt bringes første Gang til Anvendelse ved Skatteligningen for Skatteaaret 1938—39.

Saaledes udfærdiget i Henhold til Præstø Amtsraads Vedtagelse i Mødet den 25. November 1937.

Præstø Amtsraad, den 26. November 1937.

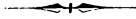
Toft.

LOV

(Nr. 28 – 1937)

vedrørende

personlig Skat til Kommunen

Amalienborg, den 18. Februar 1937

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg, *Gøre vitterligt*: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

I. Skat til Opholdskommunen.

§ 1.

Stk. 1. Enhver, der for sig eller sin Husstand har fast Ophold i en Kommune her i Landet, er pligtig at svare personlig Skat til denne Kommune som Opholdskommune. Er Opholdskommunen en anden Kommune end København eller Frederiksberg, ansættes den paagældende til Skat efter Formue og Lejlighed i vedkommende Kommune, jfr. § 9. Har han i Skatteaaret fast Ophold i flere Kommuner i Riget, ansættes han i hver af Kommunerne kun til forholdsmæssigt Bidrag, der navnlig bliver at fordele efter den Tid, han har personligt Ophold i hver af dem (jfr. § 15). Har en Skatteyder fast Ophold i flere Kommuner, og driver han samtidig Virksomhed eller oppebærer Indtægter af nogen af de i nærværende Lovs § 18 omhandlede Arter i een eller flere af disse Kommuner, er vedkommende Kommune — uanset om Betingelserne for at afkræve den paagældende Opholdskommuneskat i denne maatte være til Stede — berettiget til i Stedet for saadan Skat at afkræve ham Erhvervsskat efter de i Lovens Afsnit III indeholdte Bestemmelser. Den Omstændighed, at en Mand paa Grund af Ophold i Udlandet ikke i Lighed med andre Skatteydere kan ansættes til Skat til en dansk Kommune som Opholdskommune, er ikke til Hinder for at ansætte Hustruen til Skat til den Kommune, hvor hun har fast Ophold for sig eller sin Husstand. Hun er i saa Tilfælde skattepligtig af Underholdsbidraget fra Manden samt af de Indtægter, hun i øvrigt maatte oppebære, for saa vidt de ikke allerede maatte være skattepligtige for Manden i Medfør af nærværende Lovs Afsnit IV.

Stk. 2. Fast Ophold af kortere Varighed end 3 Maaneder kommer ikke i nogen Kommune i Betragtning til Begrundelse af Skattepligt, medmindre det er en Fortsættelse af et tidligere fast Ophold sammesteds, og det samlede Ophold udgør mindst 3 Maaneder. I det Til-

fælde, at en Person ikke i Skatteaaret har haft 3 Maaneders fast Ophold i nogen Kommune her i Landet, er dog enhver Kommune, hvori han i Skatteaaret har haft fast Ophold, berettiget til at beskatte ham i Forhold til dette Opholds Varighed, naar Opholdets Varighed ikke er under een Maaned. Dersom et midlertidigt Ophold i en Kommune har været forbundet med Udøvelse af Næringsdrift med Værksted, Udsalgssted eller Forretningslokale, er enhver Kommune, i hvilken nogen har haft saadant Ophold, berettiget til at beskatte ham i Forhold til dette Opholds Varighed, uanset at denne er under 3 Maaneder, naar den dog ikke er under een Maaned.

Stk. 3. Personer, der stadig skifter Opholdssted, eller som gør Tjeneste om Bord paa Skibe, der har Hjemsted her i Landet, kan, saafremt de ikke paa sædvanlig Maade ansættes til Skat til nogen anden Kommune her i Landet som Opholdskommune, ansættes til Skat til den Kommune, der nærmest maa betragtes som deres Hjemstedskommune. I Tvivlstilfælde træffer Indenrigsministeren den endelige Afgørelse.

Stk. 4. Indenrigsministeren afgør, hvorvidt Udlændinge, der uden at drive borgerligt Erhverv tager Ophold i en Kommune, er skattepligtige.

§ 2.

Den, hvis Ophold i en Kommune skyldes, at han er anbragt i et Sygehus eller i et Sindssygehospital, en Abnormanstalt eller lignende Anstalt eller i Fængsel, Arrest eller lignende, og som samtidig opfylder Betingelserne for at ansættes til Opholdskommuneskat i en anden Kommune her i Riget, bliver ikke at ansætte til Opholdskommuneskat i førstnævnte Kommune. Det samme gælder den, hvis Ophold i en Kommune skyldes Udførelsen af et offentligt Hverv — herunder Indkaldelse til Militærtjeneste —, og som samtidig opfylder Betingelserne for at ansættes til Opholdskommuneskat i en anden Kommune her i Riget, medmindre Opholdet i førstnævnte Kommune maa forudsættes at ville udstrække sig over et helt Skatteaar; Skattepligten indtræder i sidstnævnte Fald ved det efter Tilflytningen følgende Skatteaars Begyndelse og vedvarer, indtil den ophører i Henhold til Lovens almindelige Regler.

§ 3.

Stk. 1. Personlig Kommuneskat paalignes ikke:

- a. Kongen eller Civillisten. Endvidere er Medlemmer af det kongelige Hus, som er Efterkommere i første Led af danske Kon-

ger, eller for hvem der i Henhold til Grundlovens § 10 er fastsat Aarpenge, fritaget for at svare Kommuneskat af Indkomster, der ikke hidrører fra personlig Deltagelse i Erhvervsvirksomhed uden for Statstjenesten.

- b. Staten og de Institutioner, hvis Indtægter og Udgifter bestemmes ved Finansloven, af de Indtægter, der ikke hidrører fra Landejendomme, Skove, Jordskyld, Arvefæsteafgifter eller Fabriksdrift. I den Staten derefter paahvilende personlige Kommuneskat afkortes de Fordele, vedkommende Kommune gennem Deputater, Legater eller lignende Bidrag fremdeles oppebærer af Statens Ejendomme.
- c. Kirker, der ejer sig selv, for saa vidt angaar Kirkebygningerne med Grund og Kirkegaarden.
- d. Danmarks Nationalbank, jfr. Lov Nr. 116 af 7. April 1936 § 21.
- e. Kreditforeninger og Kreditkasser, hvis Statutter er stadfæstet i Henhold til Lov, samt Spare- og Laanekasser, som virker i Henhold til de i Lov Nr. 539 af 4. Oktober 1919 om Sparekasser indeholdte Bestemmelser.

Stk. 2. Personer, der er hjemmehørende i Grønland, og som midlertidigt opholder sig i Danmark paa Studier, i Lære eller for at modtage anden Uddannelse, kan af Indenrigsministeren helt eller delvis fritages for at svare personlig Kommuneskat under deres Ophold her.

Stk. 3. Det samme gælder de i den danske Stats Tjeneste ansatte Personer, der har Tjenestested i Grønland, naar de midlertidigt tager Ophold i Danmark.

Stk. 4. Komunalbestyrelsen kan tilstaa Selskaber, Stiftelser og Foreninger Frihed for at svare personlig Kommuneskat, for saa vidt angaar den Del af deres Overskud, der anvendes i almene, velgørende, humane, kunstneriske, videnskabelige eller lignende Øjemed.

§ 4.

Stk. 1. Den, der tilflytter en Kommune, skal svare Skat for Tiden fra Begyndelsen af det efter Tilflytningen paafølgende Kvartal.

Stk. 2. En Enke ansættes til Skat fra Begyndelsen af det efter Mandens Død følgende Skattehalvaar. Skatten beregnes paa Grundlag af den Indkomst, hvoraf hun beskattes til Staten, jfr. § 8, 1ste Stykke. Finder Ansættelse til Indkomstskat til Staten undtagelsesvis ikke Sted, kan Enken i Tilfælde, hvor det maa antages, at hendes Indkomst i paagældende Skatteaar som Følge af Mandens Død vil blive mindre end den Indkomst, Manden var ansat til, forlange tilsvarende Nedsættelse i Ansættelsen.

§ 5.

Stk. 1. Den Skatteyder, der i Skatteaarets Løb fraflytter en Kommune, skal svare Skat til denne indtil det Tidspunkt, fra hvilket han bliver ansat til at svare Skat i Tilflytningskommunen (§ 4), dog længst til Skatteaarets Udgang. Sker Fraflytningen senest den første i et Kvartal, er Tilflytningskommunen berettiget til at oppebære Skatten for det paagældende Kvartal. Sker Fraflytningen inden den 1. April, og Tilflytningen til den nye Opholdskommune først finder Sted i April Kvartal, ophører Skattepligten til Fraflytningskommunen først fra Udgangen af dette Kvartal.

Stk. 2. Den Skatteyder, der opgiver sin Bopæl her i Landet, vedbliver at være skattepligtig til den Kommune, til hvilken han ved Afrejsen til Udlandet var ansat til Opholdskommuneskat, indtil Udløbet af det paagældende Skatteaar. Det fulde helaarlige Skattebeløb kan i saa Fald forlanges betalt inden Bortrejsen. Undlader den paagældende at berigtige Skatten inden Bortrejsen, vil Skatten efter Kommunalbestyrelsens nærmere Bestemmelse kunne afkræves ham med en Forhøjelse af indtil 50 pCt.

Stk. 3. Den, der tager midlertidigt Ophold i Udlandet, vedbliver at være skattepligtig til den Kommune, hvori han indtil da havde fast Ophold, for saa vidt han bevarer sin Bopæl i denne. Opgiver den paagældende under sit Ophold i Udlandet sin Bopæl i Kommunen, ophører Skattepligten i Overensstemmelse med de i denne Paragrafs 2det Stykke givne Regler.

Stk. 4. Indenrigsministeren er dog berettiget til at bestemme, at Personer, der som Følge af Bortrejse til Udlandet eller af andre Grunde ikke er blevet medtaget ved Ansættelsen til Opholdskommuneskat i nogen Kommune her i Landet for eet eller flere Skattekvartaler eller eet eller flere Skatteaar, kan ansættes til Opholdskommuneskat i den Kommune, som Indenrigsministeren fastsætter. Saadan Efterbeskatning maa dog gøres gældende inden 5 Aar efter Udløbet af det paagældende Skatteaar.

Stk. 5. Skattepligten for en Kvinde, der indgaar Ægteskab, ophører ved Udgangen af det Skattehalvaar, i hvilket Ægteskabet er indgaaet, medmindre den paagældende efter Ægteskabets Indgaaelse fortsætter sit hidtil drevne, indtægtgivende Erhverv eller vedbliver at oppebære Indtægt af Kapital eller Forretning, som hun har været Ejer eller Indehaver af før Ægteskabet; i saa Fald vedvarer Skattepligten til Skatteaarets Udgang. Skatten tilfalder udelt den Kommune, til hvilken hun var skatteansat ved Ægteskabets Indgaaelse, selv om hun efter Ægteskabet tager Ophold i en anden Kommune.

Stk. 6. Naar en Skatteyder afgaar ved Døden, vil den ham paalig-

nede Skat være at erlægge indtil Udgangen af det Skattehalvaar, hvori Dødsfaldet er indtruffet.

Stk. 7 Konkursboer tilsvare Fallentens Skat indtil Udgangen af det Skattehalvaar, i hvilket Konkursbehandlingen er begyndt.

§ 6.

Skatteydere, der uden at have opgivet fast Bopæl i en Kommune tillige i en Del af Skatteaaret har haft fast Ophold i en anden Kommune og dér er blevet ansat til en lavere personlig Kommuneskat for det paagældende Tidsrum, skal til den Kommune, hvori de er ansat til det højeste Skattebidrag, svare Forskellen mellem det i de to Kommuner tilsammen udredede Skattebidrag og det Skattebeløb, som de vilde komme til at udrede, saafremt de alene havde haft Ophold i den Kommune, hvor det højeste Skattebidrag er paalignet dem.

§ 7.

Stk. 1. For enhver Kommune udenfor København og Frederiksberg tilvejebringes en Skattevedtægt, som Kommunen skal følge ved Ligningen paa Formue og Lejlighed. For Købstæderne, Marstal og de sønderjydske Flækkers Vedkommende stadfæstes Vedtægten af Indenrigsministeren efter Indstilling fra den paagældende Kommunalbestyrelse. For Landkommunernes Vedkommende fastsætter Amtsraadet efter Indstilling fra de enkelte Sogneraad en fælles Vedtægt for samtlige Amtsraadskredsens Sognekommuner, idet der ved Udarbejdelsen tages Hensyn til saadanne Punkter, hvorom Flertallet af Indstillingerne stemmer overens; dog kan der for saadanne Landkommuner, hvor særlige Forhold er til Stede, efter vedkommende Kommunalbestyrelses Indstilling foretages Afvigelse fra den almindelige Skattevedtægt. Udkast til Skattevedtægt skal for de enkelte Kommunalbestyrelser være indsendt til henholdsvis Indenrigsministeren og vedkommende Amtsraad inden 1. November 1937. De i Henhold til den tidligere Kommuneskattelovgivning stadfæstede Vedtægter bevarer deres Gyldighed med de af denne Lov følgende Ændringer, indtil nye Skattevedtægter er stadfæstet i Medfør af nærværende Lovbestemmelse.

Stk. 2. I Kommuner med over 10.000 Indbyggere kan det ved en af Kommunalbestyrelsen vedtagen, for Købstæderne af Indenrigsministeren, for Sognekommunerne af Amtsraadet billiget Vedtægt, bestemmes, at Ligningsmænd, valgte af Kommunalbestyrelsen, deltager i Ligningskommissionens eller Sogneraadets Virksomhed i Lighed med, hvad der gælder for Staden København ifølge § 17 i Lov Nr. 110 af 18. April 1910.

§ 8.

Stk. 1. Den enkelte Skatteydere til Opholdskommunen skattepligtige Indkomstbeløb udfindes derved, at den paagældendes af Ligningsmyndighederne godkendte Indkomst for det sidst afsluttede Regnskabsaar med de i Lov Nr. 149 af 10. April 1922 § 6 hjemlede Fradrag forhøjes og nedsættes efter Bestemmelserne i nærværende Lovs § 9.

Stk. 2. Naar den paagældende er ansat til Indkomstskat til Staten for vedkommende Skatteaar, er det den Indkomst, der lægges til Grund for Statsskatteansættelsen, eventuelt med den Forhøjelse eller Nedsættelse, som Statsskatteligningsmyndighederne kan foretage henholdsvis paa Grund af for sent indgiven Selvangivelse og paa Grund af vanskelige økonomiske Forhold (jfr. Lov Nr. 149 af 10. April 1922 §§ 40 og 23, 7de Stykke), som forhøjes eller nedsættes efter Bestemmelserne i § 9.

Stk. 3. I Tilfælde, hvor den paagældende ikke er ansat til Indkomstskat til Staten for vedkommende Skatteaar, ansætter den kommunale Ligningsmyndighed (i Købstæderne Ligningskommissionerne under Appel til Overligningskommissionen, og i Sognekommunerne Sogneraadet under Appel til Amdsraadet, jfr. nedenfor §§ 11—14) den Indkomst, der skal forhøjes eller nedsættes efter Bestemmelserne i § 9. Der skal da ved Tilsendelse af Selvangivelsesblanket gives de paagældende Skatteydere Adgang til at selvangive deres Indkomst, saavel den samlede Indkomst som de forskellige Kilder, hvoraf den er rundet (jfr. § 9, 1ste Stykke); Ligningsmyndigheden kan ikke uden først at have givet vedkommende Lejlighed til at forklare og bevisliggøre sin Angivelse forkaste saadan Selvangivelse, der skal være indgivet til Ligningsmyndigheden inden 14 Dage — eller for deres Vedkommende, der er forpligtet til at føre autoriserede Handelsbøger — inden 1 Maaned fra Modtagelsen af Blanketten. For saa vidt den paagældende herefter har forsømt rettidigt at selvangive sin Indkomst, finder de i § 40 i Lov Nr. 149 af 10. April 1922 indeholdte Regler om Følgerne af for sent indgivet Selvangivelse af Indkomst til Staten tilsvarende Anvendelse.

Stk. 4. Oplyses det, at en Skatteyder ikke har været beskattet af sin fulde Indkomst, og der i den Anledning i Medfør af de til enhver Tid gældende Bestemmelser i Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten afkræves ham Efterbetaling af for lidt erlagt Skat til Staten, kan der, selv om Ansættelsen af den skattepligtige Indtægt ikke ændres, ogsaa afkræves Skatteyderen Efterbetaling af det Beløb, som han ifølge det oplyste har erlagt for lidt i Skat til Opholdskommunen

og Erhvervskommunen. Størrelsen af det Beløb, der skal efterbetales, bliver i Mangel af mindelig Overenskomst at fastsætte ved Domstolene. Beløbet kan inddrives ved Udpantning, og der haves for dette samme Fortrinsret som for Skatter.

Stk. 5. Beslutninger, som tages af Skatteraadene eller Landsoverskatteraadet, og hvorved der foretages Ændringer i en Skatteydere Statsskatteansættelse, skal meddeles de kommunale Ligningsmyndigheder. Har en Skatteyder herefter Krav paa Godtgørelse af for meget erlagt Kommuneskat, tilkommer der ham Renter 4 pCt. p. a. fra Indbetalingsdagen at regne af det for meget erlagte Skattebeløb.

§ 9.

Stk. 1. I den i § 7 omhandlede Skattevedtægt kan fastsættes, at det til Opholdskommunen skattepligtige Beløb udfindes ved til den i Henhold til § 8 udfundne Indkomst at lægge: indtil 50 pCt., for saa vidt den flyder af Kapital eller andre bestandige Afgifter; indtil 35 pCt., for saa vidt den flyder af fast Ejendom; indtil 25 pCt., for saa vidt den er Livrente, Klosterhævning eller lignende; indtil 15 pCt., for saa vidt den er Pension, Aftægt eller pensionsberettiget Indkomst. Dette Tillæg maa være procentvis det samme for alle af samme Kilde flydende Indkomster i samme Kommune. For saa vidt det i Vedtægten bestemmes at anvende lavere Forhøjelsesprocenter end de foran anførte, fastsættes Procenterne vedrørende de enkelte Kilder i samme indbyrdes Forhold som de ovennævnte Maksimumsprocenter.

Stk. 2. I det saaledes fremkomne Beløb skal dernæst fradrages som skattefrit et Beløb af 200 Kr. for hvert Barn (det er Ægtebarn, Barn uden for Ægteskab for Moderens Vedkommende, Stifbarn, Adoptivbarn og Plejebarn, for hvis Pleje der ikke ydes vedvarende Vederlag), som ved Begyndelsen af det Kalenderaar, i hvilket Skatten ansættes, er under 15 Aar, og som ikke har Midler til at bekoste sit eget Underhold. I Landkommuner, hvor Prisforhold og Levelfod maatte tale derfor, kan Børnefradraget efter Kommunalbestyrelsens Bestemmelse nedsættes med indtil 100 Kr. Under tilsvarende Hensyn kan Børnefradraget i Købstæder og Landkommuner, i hvilke der efter Det statistiske Departements Opgørelse ved den sidst afholdte almindelige Folketælling findes bymæssig Bebyggelse med over 1000 Indbyggere, forhøjes med indtil 100 Kr. Yderligere Forhøjelse af Børnefradraget vil kun kunne finde Sted med Indenrigsministerens Samtykke.

Stk. 3. I Skattevedtægten kan endvidere fastsættes, at den her-

efter udfundne Skatteindtægt for hver enkelt Skatteyder efter Lejligheden kan forhøjes (forholdsvis store Indkomster, ringe Husstand, særlig stor Vinding i det sidste Aar, særlig heldige Driftsforhold) eller nedsættes (forholdsvis ringe Indkomster, stor Børneflokk, Alderdom, Sygdom, store Tab og Uheld i det sidste Aar) med henholdsvis indtil 40 pCt. (for Kommuner, hvor Kildeartsbeskatning ikke anvendes, med indtil 50 pCt.) og indtil 70 pCt. Indkomster mellem 1300 og 1500 Kr. i Landkommunerne og Indkomster mellem 1600 og 1900 Kr. i Købstæderne kan dog nedsættes med indtil 80 pCt. Endvidere kan Indkomster mellem 1000 og 1300 Kr. i Landkommunerne og Indkomster mellem 1300 og 1600 Kr. i Købstæderne nedsættes med indtil 90 pCt. Indkomster i Landkommunerne paa 1000 Kr. og derunder og i Købstæderne paa 1300 Kr. og derunder kan derhos nedsættes efter Ligningsmyndighedernes frie Skøn, dog saaledes, at Skatteydelsen ingen Sinde helt kan bortfalde. Ligningsmyndighederne vil kunne anvende visse, under Hensyntagen til de særlige Forhold i den enkelte Kommune nærmere fastsatte, vejledende Regler (Ligningsskala) for Forhøjelse eller Nedsættelse efter Lejligheden. Ligningsskalaen fastsættes af Kommunalbestyrelsen, i de Kommuner, hvor Ligningskommission findes, efter Forslag af denne. Den i nærværende Stykke omhandlede Forhøjelse eller Nedsættelse af Indkomsten skal være den samme for skattepligtige med tilsvarende Indtægter, hvorved forstaas den efter Reglerne i § 8 udfundne Indkomst efter Kildeartsforhøjelse og Børnefradrag, dog saaledes, at Afgivelser kan finde Sted, naar de i 1ste Punktum nævnte særlige Forhold gør dette berettiget.

Stk. 4. Den ifølge foranstaaende Regler for den enkelte Skatteyder udfundne Skatteindtægt (den skattepligtige Indkomst) beskattes i det paagældende Skatteaar med samme Procent (Ligningsprocenten) for samtlige Kommunens Opholdskommuneskatteydere. Ligningsprocenten udfindes ved at multiplicere det samlede Beløb, Kommunen udskriver som Opholdskommune, med 100, hvorefter det udkomne Beløb divideres med Summen af de udfundne skattepligtige Indkomstbeløb. Ligningsprocenten anføres i Skattekvitteringen.

II. Ligning af Skat til Opholdskommunen.

§ 10.

Stk. 1. Den aarlige kommunale Skatteligning foretages i Købstadkommunerne af Ligningskommissionen og i Sognekommunerne af Sogneraadet i Tiden fra den 15. Februar til den 31. Marts.

Stk. 2. Under den heromhandlede Skatteligning inddrages ikke blot

alle, der ved dens Affattelse har fast Ophold i Kommunen, men ogsaa enhver, om hvem det paa den Tid kan forudsættes, at han i mindst 3 Maaneder af Skatteaaret vil have skattepligtigt Ophold sammesteds. Til de Personer, der som Følge heraf inddrages under Ligningen, saavel som til de paagældendes Opholdskommune bliver der at meddele særlig Underretning om Skatteansættelsen.

Stk. 3. For saa vidt en skattepligtig, der opfylder Betingelserne for at blive medtaget ved den almindelige Skatteansættelse i Opholdskommunen, maatte være forbigaaet ved denne Skatteansættelse, kan der før hans Vedkommende foretages en særskilt Skatteansættelse og Paaligning med den Virkning, at den paagældende er skattepligtig for det paagældende Skatteaar fra dettes Begyndelse.

Stk. 4. Den, der efter Skatteligningens Affattelse ved Tilflytning eller paa anden Maade bliver skattepligtig til en Kommune som Følge af Ophold, kan af den sædvanlige Ligningsmyndighed særskilt ansættes til at svare Formue- og Lejlighedsskat.

Stk. 5. Den af Ligningsmyndighederne udarbejdede Ligningsliste skal sammen med det af Kommunalbestyrelsen vedtagne Overslag over Kommunens Indtægter og Udgifter for vedkommende Regnskabsaar og den ved Skatteligningen benyttede Ligningsskala — efter forudgaaende offentlig Bekendtgørelse — være fremlagt til Eftersyn paa et for Kommunens Beboere bekvemt Sted i Tiden fra den 1. til den 15. April. Bestaar en Sognekommune af to eller flere Sogne, skal saadan Fremlæggelse finde Sted i hvert Sogn, lige som den ogsaa kan finde Sted paa flere Steder i samme Sogn, naar dettes Udstrækning eller andre Forhold taler derfor.

§ 11.

Stk. 1. Enhver, der er ansat til Skat ved den kommunale Ligning, kan klage ikke blot over sin egen og andres Beskatning, men ogsaa over, at nogen er forbigaaet i Ligningen. Forinden nogen Klage over en andens Beskatning eller Forbigaaelse i Ligningen afgøres — for Købstadkommunernes Vedkommende af Ligningskommissionen eller Overligningskommissionen og for Sognekommunernes Vedkommende af Sogneraadet eller Amtsraadet —, skal der gives den, der er Genstand for Klagen, Lejlighed til at udtale sig om den.

Stk. 2. Endvidere kan i Sognekommunerne enhver, som er ansat til Skat ved Ligningen, for Amtsraadet paaklage hele Ligningen med Hensyn til de Punkter, der hører under sammes Afgørelse. Amtsraadet kan da i fornødent Fald paalægge Sogneraadet at omgøre

Ligningen; denne skal i saa Fald affattes paany og fremlægges til Beboernes Eftersyn og Paaklage inden for Tidsfrister, som af Amtsraadet bestemmes.

§ 12.

Stk. 1. Indsigelse imod den fremlagte Ligning indgives skriftligt i Købstadkommunerne til Ligningskommissionen og i Sognekommunerne til Sogneraadet senest den 15. April. Inden Udgangen af April Maaned har de ovennævnte Ligningsmyndigheder derefter skriftligt at meddele Klageren deres Beslutning om Sagens Afgørelse.

Stk. 2. Ligningskommissionens Beslutning kan inden 8 Dage, efter at den er meddelt Klageren, paaankes for Overligningskommissionen, der da afgør Sagen endeligt; Sogneraadets Beslutning kan inden Udgangen af Maj Maaned paaankes for Amtsraadet, der inden den 15. Oktober endeligt paakender Sagen (jfr. dog § 13, 1ste Stykke, og § 15).

Stk. 3. Om Ansættelsen af en Tilflytter (jfr. § 4) bliver der at meddele ham særlig Underretning med Tilkendegivende, at han, hvis han er misfornøjet med Ansættelsen, inden 14 Dage maa indgive Klage til vedkommende Myndighed. Dennes Beslutning angaaende Klagen kan af Klageren paaankes for den overordnede Ligningsmyndighed inden 14 Dage, efter at Beslutningen er meddelt ham.

Stk. 4. Indsigelser, der indkommer efter Udløbet af ovennævnte Frister, er uden Betydning.

Stk. 5. Saafremt Klager over en Ligningskommissions eller et Sogneraadts endelige Afgørelse angaar en Indkomstansættelse, som skal lægges til Grund ved Beregningen af Indkomstskatten til Staten, skal Klagen dog for dette Punkts Vedkommende indgives til Skatteraadet efter de nærmere Regler i Statsskatteoven. De Meddelelser, der af Ligningsmyndighederne tilstilles Skatteydere om deres kommunale Skatteansættelse eller om Afgørelsen af Klager vedrørende denne, skal indeholde Oplysning om, til hvilken Myndighed Ansættelsen vil kunne paaklages, og om Fristen for saadan Paaklage.

§ 13.

Stk. 1. Naar Overligningskommissionen eller Amtsraadet træffer Bestemmelse om Klager over den kommunale Skatteansættelse, er de i saa Henseende paa samme Maade som henholdsvis Ligningskommissionen og Sogneraadet bundet til at følge Bestemmelserne i nærværende Lovs § 8, 2det Stykke, ifølge hvilke Statsskatteansættelsen normalt udgør Grundlaget for Ligningen af Kommuneskat.

Stk. 2. Ingen kan hos Overligningskommissionen faa Nedsættelse i sit eget Skattebidrag eller Forhøjelse af en andens Skattebidrag,

med mindre det findes at være sat mindst 10 pCt. henholdsvis for højt eller for lavt. Overligningskommissionen kan ikke optage en Person, der er forbigaaet ved Ligningen, i denne, medmindre den paagældendes Skattebidrag i det mindste kan ansættes til det laveste Beløb, hvortil nogen anden allerede er ansat i Ligningen.

§ 14.

Ingen kan ved at indanke sin Skatteansættelse for henholdsvis Overligningskommissionen og Amtsraadet unddrage sig Forpligtelsen til at udrede den til Betaling forfaldne Del af Skatten. Naar Ligningskommissionens (Sogneraadets) Ansættelse forandres, berigtiges det Beløb, som vedkommende Skatteyder forinden Forandringen har betalt, ved Tillæg til eller Fradrag i hans kommunale Skattebidrag i den næste Skattetermin og, om fornødent, ved Tilbagebetaling af det erlagte eller en Del deraf. Af den for meget erlagte Skat har Skatteyderen paa samme Maade som i § 8, sidste Stykke, anført Ret til en Rente af 4 pCt. p. a. fra Betalingsdagen at regne.

§ 15.

Stk. 1. Opstaar der mellem to Sognekommuner Spørgsmaal om Fordeling af en Persons Skattebidrag (jfr. § 1, 1ste Stykke, 3die Pkt.), afgøres dette, naar begge Kommuner hører til samme Amtsraads-kreds, af Amtsraadet. I alle andre Tilfælde afgøres Tvist mellem Kommunerne om Fordelingen af en Persons Skattebidrag af Indenrigsministeren.

Stk. 2. Saafremt en Skatteyder uden at ophøre med at have skattepligtigt Ophold i en Kommune tager fast Ophold i en anden Kommune og dèr bliver ansat til personlig Kommuneskat, er han, naar han foreviser Kvittering for at have erlagt det ham til den oprindelige Opholdskommune paalignede Skattebidrag, berettiget til at forlange Spørgsmaalet om Skattens Fordeling mellem de to Kommuner afgjort, forinden han udreder noget Skattebidrag til den anden Kommune for det Tidsrum, for hvilket han ifølge den foreviste Skattekvittering allerede har betalt til sin oprindelige Opholdskommune.

Stk. 3. Enhver, der ikke anser sig skattepligtig i en Kommune, som har ansat ham til Skat, kan bringe dette Spørgsmaal under Domstolens Paakendelse.

§ 16.

For de sønderjydske Flækkers samt for Marstal og Gentofte Kommuners Vedkommende kan der af Indenrigsministeren indrømmes saadanne Lempelser i Bestemmelserne i §§ 10—15, som efter

de nævnte Kommuner særlige Forhold findes ønskelige. En tilsvarende Beføjelse kan udøves af vedkommende Amtsraad for de Landdistrikters Vedkommende, der med Hensyn til Forsørgelsesvæsen eller Skolevæsen er forbundet med en Købstad.

§ 17.

I alle Kommuner skal paa en særlig Liste, som hverken i sin Helhed eller for enkelte Ansættelsers Vedkommende maa offentliggøres i Pressen eller paa anden Maade, anføres de paa Grund af Ophold i Kommunen skattepligtiges virkelige Indkomster, altsaa uden Forhøjelse eller Nedsættelse af noget Hensyn. Den samlede, paa de saaledes opførte skattepligtige lignede, personlige Kommuneskat, multipliceres med 100, og det udkomne Beløb divideres med Summen af de paa den nævnte Liste opførte Indkomstbeløb. Det herved fremkomne Tal, som bliver at offentliggøre og at anføre i Skattekvitteringen, benævnes Kommunens Skatteprocent.

III. Skat til Erhvervskommunen.

§ 18.

Stk. 1. Skattepligtig til Erhvervskommunen er den, der har skattepligtigt Ophold i en Kommune her i Landet og samtidig i en anden Kommune (Erhvervskommunen):

1) som Indehaver eller Medindehaver driver en eller som Medinteressent deltager i en under en andens personlige Ansvar dreven Erhvervsvirksomhed, saasom Haandværks-, Fabriks-, Handels-, Vekselerer-, Bank-, Agentur-, Forsikrings-, Entreprenør-, Sagfører-, Læge-, Beværttervirksomhed, Virksomhed ved Befordring af Personer eller Gods (herfra dog undtaget Befordring med Automobiler i koncessionerede Ruter) eller andre med de fornævnte beslægtede Virksomheder —, der ved Forretningslokale, fast Arbejdsplads eller paa anden lignende Maade er knyttet til Kommunen,

2) driver Havfiskeri fra en i Kommunen beliggende Havn,

3) bruger, ejer eller er beneficeret med fast Ejendom,

4) oppebærer Afgift af fast Ejendom,

5) som ansat i Statens eller vedkommende Kommunes Tjeneste har sit Arbejdssted i denne Kommune,

6) har fast Ansættelse, d. v. s. Ansættelse med mindst 14 Dages Opsigelsesvarsel, eller har vedvarende Beskæftigelse ved nogen i Erhvervskommunen stedfindende Erhvervs- eller anden privat Virksomhed og har sit Arbejdssted i denne Kommune eller

7) er Medlem af Bestyrelse, Repræsentantskab eller lignende for en i Erhvervskommunen stedfindende Virksomhed.

Stk. 2. For Personer, der har fast Ansættelse om Bord paa Skibe, som har Hjemsted her i Landet og sejler i stadig Fart mellem dansk Havn og Udlandet, eller som gør Tjeneste om Bord paa Skibe, hvorved der drives Havfiskeri fra dansk Havn, anses vedkommende Havn som fast Arbejdssted.

Stk. 3. En vedvarende Beskæftigelse skal for at begrunde Erhvervs-skattepligt i Medfør af 1ste Stykke Nr. 6 have strakt sig over hele det foregaaende Kalenderaar, bortset fra arbejdsledige Perioder.

§ 19.

Stk. 1. Skattepligten er dog betinget af, at vedkommende

1) i Erhvervskommunen har haft en Indtægt af mindst 1000 Kr. i det til Grund for Skatteansættelsen liggende Regnskabsaar,

2) for det paagældende Skatteaar i Opholdskommunen er ansat til Indkomstskat til Staten af et Beløb paa mindst 3000 Kr. (hvis Erhvervskommunen er København, Frederiksberg eller Gentofte Kommune mindst 4000 Kr.) og

3) ved det paagældende Skatteaars Begyndelse samt i det forud herfor liggende Kalenderaar (Regnskabsaar) eller i en Del heraf (cfr. dog § 18, Stk. 3) har haft Tilknytning til Erhvervskommunen af den i § 18 omhandlede Art. Saafremt Erhvervet er ophørt inden Skatteaarets Begyndelse, men den paagældende i Skatteaarets Løb paa ny faar Virksomhed eller Indtægt af den i § 18 omhandlede Art, indtræder Erhvervs-skattepligten fra Begyndelsen af det efter Opnaelsen af saadan Indtægt følgende Kvartal.

Stk. 2. Saafremt en Person, der har baade fast Ophold i og for-nævnte Tilknytning til en Kommune og er sat i personlig Skat til denne som Opholdskommune, fraflytter Kommunen, kan han ved en særskilt Skatteansættelse sættes i Skat til samme Kommune som Erhvervskommune. Forpligtelsen til at svare denne Skat indtræder da fra det Tidspunkt, da Forpligtelsen til at svare Kommuneskat ifølge Ophold som Følge af Bortflytningen ophører. For saa vidt det Fraflytningen forudgaaende Ophold i Kommunen ikke har været af tilstrækkelig Varighed til at begrunde Skattepligt, indtræder Forpligtelsen til at svare den heromhandlede Skat fra bemeldte Opholds Begyndelse.

Stk. 3. Fortsætter Enken efter en Skatteyder Erhvervsvirksomheden, kan hun fra Begyndelsen af det efter Dødsfaldet følgende

Skattehalvaar ved en særskilt Skatteansættelse paa samme Maade som i forrige Stykke omhandlet ansættes til Skat i Erhvervskommunen.

§ 20.

Pligten til at svare Erhvervsskat bortfalder:

1) med Udgangen af det Skattehalvaar, i hvilket den skattepligtige er afgaaet ved Døden,

2) fra det Tidspunkt, fra hvilket en erhvervsskattepligtig Person, der i Skatteaarets Løb tilflytter en Erhvervskommune, efter stedfunden særskilt Ansættelse bliver skattepligtig til denne ifølge Ophold,

3) fra Udgangen af det Skatteaar, hvori Erhvervsforholdet iøvrigt ophører at bestaa.

§ 21.

Stk. 1. Enhver, der har haft erhvervsskattepligtigt Erhverv, skal aarligt til vedkommende Erhvervskommune indgive behørig specificeret Selvangivelse af den i denne oppebaarne Erhvervsindtægt. Oplysning om Erhvervsindtægtens Størrelse samt andre til Erhvervsskattens Beregning fornødne Oplysninger skal afgives paa dertil af Indenrigsministeriet godkendte Blanketter, som Erhvervskommunens Ligningsmyndighed tilstiller alle, der kan anses for erhvervsskattepligtige til denne Kommune. Blanketterne skal i udfyldt og underskreven Stand (jfr. Lov Nr. 149 af 10. April 1922 § 22, 8de og 9de Stykke være indsendt til Erhvervskommunens Ligningsmyndighed inden Udgangen af Januar Maaned, eller — for de Erhvervsskatteyderes Vedkommende, der er forpligtet til at føre autoriserede Handelsbøger med Hensyn til deres Erhverv i Erhvervskommunen — senest den 15. Februar. For sidstnævntes Vedkommende bilægges Selvangivelserne med Driftsregnskab og Opgørelse over Status ved det paagældende Driftsaars Begyndelse og Slutning.

Stk. 2. Den, der forsømmer rettidigt at indsende saadan Selvangivelse til Erhvervskommunen, ifalder en daglig Bøde paa 10 Kr. fra Trediedagen efter, at Paamindelsen fra Ligningsmyndigheden er modtaget, og indtil Selvangivelsen er behørigt afgivet. Bøderne, der tilfalder Erhvervskommunen, kan inddrives ved Udpantning.

§ 22.

Stk. 1. Skatten til Erhvervskommunen paalignes efter den i det forud for Ligningen liggende Kalenderaar (Regnskabsaar) i Erhvervskommunen erhvervede Indkomst. Er flere i forskellige Kommuner liggende Indtægtskilder behæftet under eet, fordeles Rentebyrden

paa dem i Forhold til deres Værdi, saaledes som denne er beregnet ved Ansættelse til Ejendomsskyld eller i Mangel heraf til Formueskat til Staten. Saafremt en Bedrift foregaar i flere Kommuner, eller en Person har fast Ansættelse ved en i flere Kommuner stedfindende Virksomhed og herfor oppebærer Løn under eet, afgøres det ved indbyrdes Forhandling mellem de paagældende Kommuner, hvor stor en Del af Indtægten der maa anses for at hidrøre fra hver af disse. Opnaas der ikke herom Enighed mellem Kommunerne, afgøres Fordelingen af Erhvervsskatteudvalget (jfr. § 24), saa vidt muligt under Hensyntagen til tilsvarende Fordelingsregler, som er fastsat i § 36 for Fordeling af Aktieselskabers Skat. Indtægt af Kørsel med autoriserede Drosker anses udelukkende erhvervet i den Kommune, hvori Drosken er indregistreret.

Stk. 2. Ligningsmyndigheden i Erhvervskommunen opfører de skattepligtige paa en særlig Ligningsliste.

Stk. 3. For saa vidt en skattepligtig maatte være blevet forbigaaet ved den almindelige Skatteansættelse, kan der for hans Vedkommende foretages en særlig Ansættelse og Paaligning i Lighed med Ansættelsen efter § 10, 3die Stykke, og med den Virkning, at den paagældende er skattepligtig fra Skatteaarets Begyndelse.

Stk. 4. Inden 10. Marts tilstiller Ligningsmyndigheden i Erhvervskommunen Ligningsmyndigheden i Opholdskommunen Underretning om den stedfundne Erhvervsskatteansættelse; hviler Ansættelsen ikke paa en godkendt Selvangivelse, sendes tilsvarende Underretning tillige til vedkommende Erhvervsskatteyder.

Stk. 5. Indenrigsministeren fastsætter i øvrigt de nærmere Regler for Erhvervsskattens Paaligning, herunder Regler for de Meddelelser, som skal udveksles mellem Opholds- og Erhvervskommunen angaaende de i disse foretagne Skatteansættelser.

§ 23.

Stk. 1. Erhvervsskatteyderen, dennes Opholdskommune og andre Kommuner, hvortil Skatteyderen er erhvervsskatteansat, kan inden 1. April skriftlig over for Erhvervskommunens Ligningsmyndighed fremsætte Indsigelse mod den stedfundne Erhvervsskatteansættelse. Erhvervskommunens Ligningsmyndighed paakender Klagen og sender inden 1. Juni skriftlig Underretning om sin Afgørelse til Erhvervsskatteyderen, de paagældende Kommuner og Skatteraadene for de Skatte kredse, hvortil de nævnte Kommuner henhører.

Stk. 2. Den af Erhvervskommunens Ligningsmyndighed truffne Afgørelse af Klager over Erhvervsskatteansættelsen kan derefter inden

1. Juli paaklages for det i § 24 omhandlede Erhvervsskatteudvalg saavel af Erhvervsskatteyderen og dennes Opholdskommune som af andre Kommuner, hvortil Skatteyderen er erhvervsskatteansat. Samtlige de forannævnte Meddelelser vedrørende stedfundne Erhvervsskatteansættelser skal indeholde udtrykkelig Angivelse af den Myndighed, hvortil Ansættelsen kan paaklages, og af Klagefristen.

§ 24.

Stk. 1. Der oprettes et for hele Landet fælles Erhvervsskatteudvalg. Dette Udvalg bestaar af en af Indenrigsministeren blandt de under Indenrigsministeren ansatte Embedsmænd udnævnt Formand samt 6 ligeledes af Indenrigsministeren for 6 Aar udnævnte Medlemmer; af disse skal to repræsentere Landkommunerne, to Købstæderne, eet Københavns Kommune og eet Landsoverskatteraadet. Under Formandens eller Medlemmernes Forfald kan Indenrigsministeren udpege Stedfortrædere for disse.

Stk. 2. Behandlingen af de for Erhvervsskatteudvalget indbragte Sager foretages af Indenrigsministeriet. Udgifterne ved Erhvervsskatteudvalgets Virksomhed afholdes af Statskassen og søges bevillet paa de aarlige Finanslove.

§ 25.

Stk. 1. Til Erhvervsskatteudvalget indsendes enhver Klage over de af en Erhvervskommunes Ligningsmyndighed i Medfør af § 23, 1ste Stykke, truffne endelige Afgørelser vedrørende Ansættelse til Erhvervsskat.

Stk. 2. Vedrører Klagen Spørgsmaal angaaende selve Erhvervsskattepligten eller angaaende Erhvervsskattens Beregning eller Fremgangsmaaden ved dens Paaligning, træffer Erhvervsskatteudvalget Afgørelse herom. Herhenhørende Spørgsmaal kan dog inden for en Frist af 6 Maaneder, efter at der er sendt Klageren Underretning om Udvalgets Afgørelse, indbringes for Domstolene.

Stk. 3. Vedrører Klagen Spørgsmaalet om Fordelingen mellem to eller flere Kommuner af den af Skatteyderen oppebaarne Indtægt, træffer Erhvervsskatteudvalget den endelige Afgørelse af dette Fordelingsspørgsmaal.

Stk. 4. Vedrører Klagen alene eller i Forbindelse med de ovennævnte Spørgsmaal Størrelsen af Skatteyderens Indtægt, oversender Erhvervsskatteudvalget Klagen til Landsoverskatteraadet, ledsaget af de Oplysninger, Erhvervsskatteudvalget har fremskaffet vedrørende Klagerens erhvervsskattepligtige Indtægter.

Stk. 5. Efter at Klagen vedrørende Indtægtens Størrelse er paa- kendt af Landsoverskatteraadet, underretter Raadet Erhvervsskatte- udvalget om sin Afgørelse og tilbagesender Sagens Akter til dette til Paakendelse af de Punkter i Klagen, der henhører under Er- hvervsskatteudvalgets Afgørelse.

Stk. 6. Om Erhvervsskatteudvalgets Afgørelse skal der sendes Skatteyderen og vedkommende Ligningsmyndigheder behørig Under- retning.

§ 26.

Er der til Landsoverskatteraadet indkommet Klage over en stedfunden Ansættelse af en Skatteyder, og det af Sagen fremgaar, at der i den af den paagældende Skatteyder oppebaarne samlede Ind- komst er medregnet Indtægter, af hvilke han er pligtig at svare Er- hvervsskat, skal Klagen forelægges Erhvervsskatteudvalget til Er- klæring, inden Kendelse afsiges.

§ 27.

Stk. 1. Skatten til Erhvervskommunen beregnes saaledes:

Det Skattebeløb, som den paagældende af sin skattepligtige Indkomst til Staten skulde betale i Erhvervskommunen, hvis han havde haft Ophold i denne, udregnes. Dette Beløb multipliceres med en Brøk (Indtægtsbrøken), der angiver Forholdet mellem Indtægten i Erhvervskommunen og den samlede Indtægt, for begges Vedkom- mende uden Fradrag for personlige Skatter og Forsikringer (jfr. Lov Nr. 149 af 10. April 1922 § 6, Litra c. og d.). For de i § 18, Stk. 1, Nr. 5, omhandlede Personer, der er ansat i Statens Tjeneste, med- regnes dog kun Halvdelen af deres fra Staten oppebaarne erhvervs- skattepligtige Indtægt ved Indtægtsbrøkens Fastsættelse. For de i § 18, Stk. 1, Nr. 2, og Stk. 2 omhandlede Personer medregnes ligeledes kun Halvdelen af deres fra vedkommende Indtægtskilde hidrørende erhvervsskattepligtige Indkomst ved Indtægtsbrøkens Fastsættelse. Er den en anden Erhvervskommune eller den Opholdskommunen alene vedrørende Indtægt negativ, lades Underskuddet ude af Be- tragtning ved Beregningen af Indtægtsbrøken. Ved Indtægtsbrøkens Udfindelse bortkastes af ethvert Indtægtsbeløb det Beløb, der bliver tilovers, naar Indkomsten deles med 50.

Stk. 2. Det ved Beregningen i Henhold til Reglerne i foranstaaende Stykke udkomne Beløb nedsættes, for saa vidt den skattepligtige Indkomst til Staten udgør

fra 3000 (i København, Frederiksberg og Gentofte Kommuner 4000, jfr. § 19) til 4950 Kr. med	100 pCt.,	
- 5000 til 6950 Kr. med	70	-
- 7000 - 8950 - -	60	-
- 9000 - 10950 - -	50	-
11000 Kr. og derover -	40	-

idet Nedsættelsen dog ikke maa overstige henholdsvis 100 pCt., 70 pCt., 60 pCt., 50 pCt. eller 40 pCt. af den til Indtægtsbrøken svarende Del af den Skatteyderen paalignede personlige Skat til Opholdskommunen, uden den i § 28 hjemlede Nedsættelse.

Stk. 3. Hvis Erhvervskommunens Bestyrelse (i København Magistraten) finder, at det Skattebeløb, der kan paalignes, i et eller flere enkelte Tilfælde vil blive saa ringe, at det ikke kan opveje den med Skattens Paaligning og Opkrævning følgende Ulejlighed, kan Skattebeløbet udelades paa Ligningslisten (§ 22, 2det Stykke).

Stk. 4. Efter Andragende fra Erhvervskommunens Kommunalbestyrelse kan Indenrigsministeren for et Tidsrum, der ikke kan udstrækkes ud over vedkommende Kommunalbestyrelses Valgperiode, nedsætte de i § 19, Stk. 1, under Nr. 2 og den i nærværende Paragrafs Stykke 2 omhandlede Indtægtsgrænse paa 3000 Kr. dog ikke under 2000 Kr. Ved Afgørelsen af, om et saadant Andragende vil kunne imødekommes, bliver navnlig Størrelsen af den gennemsnitlige Indkomst for Erhvervskommunens Skatteydere at tage i Betragtning, ligesom der vil være at tage Hensyn til, om den kommunale Beskatning i Erhvervskommunen er væsentlig højere end i Opholdskommunen.

Stk. 5. En i Skatteaarets Løb vedtagen almindelig Eftergivelse af Skat til Opholdskommunen medfører tilsvarende Ændringer i Beregningen af den paalignede Erhvervsskat.

§ 28.

Stk. 1. Der tilstaas den erhvervsskattepligtige, hvis skattepligtige Indkomst til Staten udgør 5000 Kr. og derover, et Fradrag i den ham til Opholdskommunen paalignede Skat. Fradraget, der dog ikke kan overstige hans samlede Erhvervsskat, udgør, naar Nedsættelsen efter § 27, Stk. 2, andrager 70 pCt., 60 pCt., 50 pCt. og 40 pCt., henholdsvis 30 pCt., 40 pCt., 50 pCt. og 60 pCt. af den til Indtægtsbrøken svarende Del af Opholdskommuneskatten.

Stk. 2. Hvis Skatteyderen ikke fremkommer med de af hans Opholdskommune begærede Oplysninger til Brug ved Bedømmelsen af

Erhvervsskatteansættelsens Rigtighed, ifalder han en daglig Bøde paa 10 Kr. fra Trediedagen efter, at Paamindelse fra Ligningsmyndigheden er modtaget, og indtil Meddelelsen er behørigt afgivet. Bøderne, der tilfalder Opholdskommunen, kan inddrives ved Udpantning.

IV. Skat af Indtægt ved Erhvervsvirksomhed i særlige Tilfælde.

§ 29.

Naar en Person, som ikke har skattepligtigt Ophold i nogen Kommune her i Landet, en offentlig Institution, en Stiftelse (jfr. dog § 3) eller et uafsluttet Dødsbo, der her i Landet er undergivet offentlig Skiftebehandling, har haft Virksomhed eller Indtægt af den i § 18, Stk. 1, Nr. 1—4, for Personers Vedkommende tillige af den i § 18, Stk. 1, Nr. 7, ommeldte Art i en Kommune her i Landet, skal der paa lignede samme i personlig Skat til Erhvervskommunen dennes Ligningsprocent — for Københavns og Frederiksbjergs Vedkommende Skatteprocenten — af den paagældende Indtægt uden Forhøjelse eller Nedsættelse af nogen Art.

§ 30.

Stk. 1. For de i Udlandet boende Personer og de offentlige Institutioner eller Stiftelser, der omfattes af § 29, er Skattepligten betinget af, at den skattepligtiges Virksomhed er drevet eller Indtægt oppebaaret af Skatteyderen i Erhvervskommunen ved det paagældende Skatteaars Begyndelse, samt i det forud herfor liggende Kalenderaar (Regnskabsaar) eller i en Del deraf. Skattepligten ophører fra Udgangen af det Skattehalvaar, hvori Skatteyderen er afgaaet ved Døden. Erhvervsforholdet er ophørt at bestaa eller Oppebørsel af den skattepligtige Indkomst er ophørt.

Stk. 2. Det paahviler de i foranstaaende Stykke omhandlede Personer eller den af dem over for Kommunalbestyrelsen opgivne, her i Landet boende befuldmægtigede at foretage Selvangivelse over de Ligningsmyndigheden i den Kommune, hvor Virksomheden drives eller Indtægten oppebæres, i Overensstemmelse med Reglerne i nærværende Lovs § 21, 1ste og 2det Stykke. Den omhandlede befuldmægtigede er medansvarlig for Skattens rettidige Betaling.

Stk. 3. De offentlige Institutioner og de Stiftelser, der falder ind under Bestemmelserne i Paragraffens 1ste Stykke, skal til den eller de vedkommende Kommunalbestyrelser aarligt indsende Anmeldelse om Indkomsten efter nærmere af Indenrigsministeren fastsatte Regler.

§ 31.

Stk. 1. Et Dødsbos Skattepligt efter § 29 indtræder fra Begyndelsen af det efter Dødsfaldet følgende Halvaar og ophører med Udgangen af det Halvaar, i hvilket Bobehandlingen er afsluttet.

Stk. 2. Skatten beregnes første Gang paa Grundlag af den Indkomst, som afdøde i det forud for Dødsfaldet liggende Kalenderaar (Regnskabsaar) har haft fra de i § 18, Stk. 1, Nr. 1—4, omhandlede Indtægtskilder og i derefter følgende Skatteaar af afdødes og efter Dødsfaldet af Boets ovennævnte Indtægtskilder i det forudgaaende Kalenderaar (Regnskabsaar).

§ 32.

Stk. 1. Med Hensyn til Ligningen af og Indsigelser mod den i dette Afsnit omhandlede Skat finder Bestemmelsen i nærværende Lovs § 22, 1ste og 2det Stykke, og § 23 tilsvarende Anvendelse.

Stk. 2. Finder en Kommunalbestyrelse (i København Magistraten), at det Skattebeløb, der kan paalignes, i et eller flere enkelte Tilfælde vil blive saa ringe, at det ikke kan opveje den med Skattens Paaligning og Opkrævning følgende Ulejlighed, kan den undlade at opkræve Skattebeløbet.

V. Skat af Aktieselskaber m. fl.

§ 33.

Stk. 1. Her i Landet hjemmehørende Aktieselskaber og Kommanditaktieselskaber samt andre Selskaber, hvis Medlemmer eller Deltagere ikke alle hæfter solidarisk uden Begrænsning for Foreningens eller Selskabets Forpligtelser, svarer i Kommuneskat Kommunens Skatteprocent (jfr. § 17), dog mindst 4 og højst 5 pCt. aarlig af deres Nettoindtægt (jfr. dog § 3). Godtgør et Selskab, at en vis Del af dets Bruttoindtægt hidrører fra Virksomhed i Udlandet, bortfalder dets Skattepligt for en forholdsvis tilsvarende Del af Nettoindtægten. Ved Beslutning om Opkrævning af Ekstraskat ved forholdsmæssig Forhøjelse i Skatteaarets Løb af de paa Ligningen opførte Skattebeløb forhøjes de Skattebeløb, der er paalignet de i nærværende Paragraf omhandlede Selskaber m. v., forholdsmæssigt, uanset den i 1ste Pkt. fastsatte Begrænsning.

Stk. 2. Samme Skattepligt paahviler Forbrugsforeninger, naar de fordeler Varer til andre end Medlemmer, og Foreninger sigtende til Bearbejdelse, Forædling eller Salg af Medlemmernes Produkter med Hensyn til den Del af Virksomheden, der bestaar i Detailsalg fra Butik, samt gensidige Forsikringsforeninger, naar de overtager Forsikringer uden Forpligtelse til Deltagelse i det gensidige Ansvar,

eller de — uden at være oprettet i Henhold til Lov eller Forordning og underkastet ministerielt Tilsyn — opsamler Formue (Reserver) ud over 200,000 Kr. Derimod paahviler Skattepligten ikke Foreninger til Indkøb af de Raastoffer, Medlemmerne benytter til deres Bedrifts Udøvelse.

Stk. 3. Naar Selskaber og Foreninger, der er hjemmehørende i Udlandet, her i Landet besidder fast Ejendom eller har Værksted, Fabrik, Udsalgslokale, Beværtningslokale eller Forretningskontor eller har særskilt Bestyrelse eller befuldmægtiget Agent, skal de aarligt i Kommuneskat svare 5 pCt. af deres her i Landet opnaaede Nettoindtægt. Som Nettoindtægt gælder for udenlandske Forsikringselskaber Regnskabsaarets Bruttopræmieindtægt med Fradrag af de i Aarets Løb udbetalte Beløb i Anledning af overtagne Forsikringer og Fradrag af Aarets Driftsomkostninger, overensstemmende med et af Indenrigsministeren affattet Skema; det bliver herved at iagttage, at Indtægt af Renter af Reserver fra tidligere Aar og af Tilskud fra Reassurandører saavel som Udgifter af tilsvarende Beskaffenhed bliver Beregningen uvedkommende. De udenlandske Selskabers og Foreningers herværende befuldmægtigede er medansvarlige for Skatten.

Stk. 4. Udenlandske Forsikringsforetagenders Agenturer betragtes, for saa vidt de er bemyndigede til at afslutte Retshandler eller modtage Betaling af skyldige Beløb, som selstændige Selskaber, der er skattepligtige til den Kommune, hvorfra Agenturet bestyres. I Tvivlstilfælde afgør Indenrigsministeren endeligt, om et Agentur kan betragtes som selvstændigt Selskab.

§ 34.

Stk. 1. Skattepligten ifølge nærværende Afsnit er ikke betinget af nogen bestemt Varighed for Virksomhedens Udøvelse. Naar en af de dør omhandlede Virksomheder drives i en Kommune i et kortere Tidsrum end et Aar, bliver Skatten at ansætte efter den i det paagældende Tidsrum oppebaarne Nettoindtægt af Virksomheden.

Stk. 2. Hvis et skattepligtigt Selskab eller en skattepligtig Forening opløses inden Skatteaarets Udgang, er Selskabet eller Foreningen forpligtet til at udrede den i Henhold til nærværende Afsnit for vedkommende Skatteaar paalignede Kommuneskat til Skatteaarets Udløb. Om Opløsningen skal den paagældende Bestyrelse tilstille vedkommende Kommunalbestyrelse Meddelelse samtidig med den foreskrevne Anmeldelse til Finansministeren og under samme Bødeansvar som herfor i Lov Nr. 149 af 10. April 1922 § 36 fastsat.

Stk. 3. Selskabet eller Foreningen skal derhos til vedkommende Kommune udrede en i Overensstemmelse med nærværende Afsnit beregnet Kommuneskat af Selskabets eller Foreningens Indkomst i den Regnskabsperiode, der er forløbet siden Udløbet af det Regnskabsaar, der er lagt til Grund ved Selskabets sidste Ansættelse til Skat. Har Skatteansættelse ikke fundet Sted, beregnes Skatten paa Grundlag af Indkomsten i det Tidsrum, hvori Selskabet har bestaaet. Bestyrelsens Medlemmer er een for alle og alle for een medansvarlige for Skattens Betaling, dog imod Regres til de enkelte Aktionærer.

§ 35.

Stk. 1. Skattepligtige Selskaber og Foreninger skal til vedkommende Kommunalbestyrelse (jfr. § 36) aarligt inden Udgangen af April Maaned indgive en af Bestyrelsen eller af en af denne dertil bemyndiget Person underskreven Angivelse, indeholdende Indtægter og Udgifter for Virksomheden i Regnskabsaaaret, i Overensstemmelse med et af Indenrigsministeren affattet Skema. Denne Angivelse indgives, hvad enten Virksomheden har medført Nettoindtægt eller ikke, og hvis der foreligger et trykt eller paa anden Maade mangfoldiggjort Regnskab, skal dette vedlægges Angivelsen. Forsømmer Bestyrelsen at indsende behørig Angivelse i rette Tid, ifalder den en daglig Bøde af 10 Kr. fra Trediedagen efter, at Paamindelse fra Kommunen derom er modtaget, indtil Angivelsen er indgivet. Bøderne, der tilfalder Kommunen, kan inddrives ved Udpankning.

Stk. 2. Naar der af Ligningsmyndighederne er foretaget en Ansættelse til Statsindkomstskat af de i § 33 nævnte Selskabers Indkomst, vil denne Ansættelse af Indkomsten ogsaa være at lægge til Grund for Selskabets Ansættelse til Kommuneskat, dog med det i § 33, 1ste Stykke, hjemlede Fradrag for Indtægter, der godtgøres at hidrøre fra Virksomhed i Udlandet. Oplyses det, at et Selskab ikke har været beskattet af sin fulde Indkomst, og der i den Anledning i Medfør af de til enhver Tid gældende Bestemmelser i Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten afkræves Selskabet Efterbetaling af for lidt erlagt Skat til Staten, kan der, selv om Ansættelsen af den skattepligtige Indtægt ikke ændres, ogsaa afkræves Selskabet Efterbetaling af det Beløb, som det ifølge det oplyste har erlagt for lidt i kommunal Skat. Størrelsen af det Beløb, der skal efterbetales, bliver i Mangel af mindelig Overenskomst at fastsætte ved Domstolene. Beløbet kan inddrives ved Udpankning, og der høves for dette samme Fortrinsret som for Skatter.

Stk. 3. De Kommunerne i Henhold til § 33 tilkommende Skatter

ansættes af de sædvanlige Ligningsmyndigheder i den i § 36, 1ste Stykke, ommeldte Kommune eller i Opholdskommunen inden Udgangen af Maj Maaned. Om Ansættelsen meddeles der uopholdelig Underretning til de skattepligtige med Tilkendegivelse, at de, hvis de er misfornøjede med Ansættelsen, senest inden Udgangen af Juni Maaned maa gøre Indsigelse efter de almindelige Regler.

Stk. 4. Skatten indbetales i det efter den endelige Ansættelse følgende Fjerdingaar. Hvad der ikke er betalt inden Udgangen af den derpaa følgende Maaned, bliver efter lovlig Omgang at foranstalte inddrevet ved Udpantning.

§ 36.

Stk. 1. Dersom et af de i § 33 ommeldte Selskaber alene driver Virksomhed eller oppebærer Indtægt i een Kommune her i Landet, tilfalder hele Skatten denne Kommune.

Stk. 2. Drives Virksomhed eller oppebæres Indtægt i mere end een Kommune her i Landet, fordeles Skatten mellem Kommunerne efter følgende Regler og kan ikke uden samtlige andelsberettigede Kommuners Samtykke sættes lavere end den højeste Skatteprocent for de paagældende Kommuner (jfr. dog § 33, 1ste Stykke).

Stk. 3. Skatten fordeles imellem samtlige berettigede Kommuner i det Forhold, hvori Nettoindtægten maa anses for at være faldet i dem, hvorved bliver at iagttage, at ved Forsikringsforetagender anses Nettoindtægten for at falde i de enkelte Kommuner i samme Forhold som Bruttoindtægten, at den fra Detailforretning stammende Nettoindtægt anses for at falde i de enkelte Kommuner i samme Forhold som de enkelte Detailudsalgs Omsætning, at ved andre Foretagender anses som Regel Nettoindtægten for at falde i de enkelte Kommuner i Forhold til Summen af de Lønninger, herunder ogsaa Tantiører, Arbejds løn og Overskudsandele, som i det sidst forløbne Regnskabsaar er blevet udbetalt til de ved Virksomheden i hver af de paagældende Kommuner beskæftigede Personer, dog saaledes, at ingen Lønning beregnes med et større Beløb end 6000 Kr., samt at, hvor ingen af disse Fordelingsregler maatte være anvendelige, skal Indenrigsministeren være bemyndiget til at fastsætte, i hvilket Forhold Nettoindtægten skal anses for at være faldet i de enkelte Kommuner.

Stk. 4. Nettoindtægten af Jernbanedrift anses kun for at falde i de Kommuner, i hvilke der findes Station, Stoppested eller for sig bestaaende Driftnlæg eller Værksted, og Nettoindtægten af Dampskibsdrift kun i de Kommuner, i hvilke der findes Ekspeditions-kontor.

Stk. 5. Den i § 35, 1ste Stykke, omhandlede Angivelse indgives, hvor kun een Kommune er berettiget til Skatten, til denne Kommunes Bestyrelse. Skal Skatten deles mellem flere Kommuner, indsendes Angivelsen til Opholdskommunens Bestyrelse, der foretager Skattens Fordeling mellem Kommunerne. De Kommuner, der anser sig for berettigede til Andel i Skatten, skal aarlig inden Udgangen af April Maaned gøre Anmeldelse derom til Opholdskommunen.

Stk. 6. Finder en Kommunalbestyrelse (i København Magistraten), at den Kommunen tilkommende Andel i Skatten maa antages at ville udgøre et saa ringe Beløb, at det ikke opvejer den med Anmeldelsen og eventuel Brevveksling om Skattens Fordeling forbundne Ulejlighed og Udgift, kan Kommunalbestyrelsen undlade at kræve Andel i Skatten.

Stk. 7. De skattepligtige Selskabers og Foreningers Bestyrelser skal under den i § 35, 1ste Stykke, ommeldte Tvang give Opholdskommunen de Oplysninger, som den maatte finde nødvendige for at kunne foretage Fordelingen, ligesom Opholdskommunen paa Forlangende er pligtig at meddele en andelsberettiget Kommune de Oplysninger, der er nødvendige til Beregningens Foretagelse.

Stk. 8. Uenighed mellem Kommunerne om, hvilken af dem der skal anses for Opholdskommune, eller om Fordelingen i øvrigt afgøres af Indenrigsministeren.

VI. Almindelige Bestemmelser.

§ 37.

Stk. 1. De ifølge Ligningen i Købstadkommunerne udskrevne Opholdskommune- og Erhvervsskatter (om Selskabsskatten se § 35, Stk. 4) indkræves halvaarsvis, fjerdingaarsvis eller i saa mange Terminer, som det bestemmes i den i § 7 omhandlede Vedtægt. Hvad der ikke er betalt inden den 3. i den Maaned, der følger efter den hvori Betaling efter Vedtægten skulde være erlagt, søges tillige med paaløbne Renter efter lovlig Omgang inddrevet ved Udpantning. I Tilfælde, hvor der er givet Henstand med Skattens Betaling, regnes Udpantningsfristens Begyndelse først fra det Tidspunkt, da Skatten efter den givne Henstand skulde være betalt.

Stk. 2. En skattepligtig, der ikke har fast Ophold i Kommunen, skal for Byraadet opgive en i Kommunen bosiddende Mand, der indbetaler hans Bidrag.

§ 38.

Stk. 1. Det overlades til Sogneraadet selv at bestemme, om det vil indkræve de ifølge Ligningen udskrevne Opholdskommune- og Er-

hvervsskatter (om Selskabsskatten se § 35, Stk. 4) i to eller flere Terminer eller maanedvis (fordelt paa 8, 10 eller 12 Maaneder). Bestemmer Sogneraadet at indkræve i to Terminer, skal der betales for første Halvaar i Løbet af Maj Maaned og for andet Halvaar i Løbet af November Maaned. Bestemmer Sogneraadet at indkræve i fire Terminer, skal der betales for første Fjerdingaar i Løbet af April Maaned, for andet Fjerdingaar i Løbet af Juli Maaned, for tredje Fjerdingaar i Løbet af Oktober Maaned og for fjerde Fjerdingaar i Løbet af Januar Maaned. Vedtager Sogneraadet at indkræve maanedsviis, bestemmer Sogneraadet, om Betalingen skal finde Sted med en Tolvtedel i hver Maaned, eller med den tilsvarende større Brøk i 10 eller 8 Maaneder, samt hvilke to, henholdsvis fire Maaneder der da skal forbigaaes.

Stk. 2. Hvad der ikke er betalt inden den 3. i den Maaned, der følger efter den hvori Betaling efter foranstaaende Regler skulde være erlagt, søges tillige med paaløbne Renter efter lovlig Omgang inddrevet ved Udpantning. I Tilfælde, hvor der er givet Henstand med Skattens Betaling, regnes Udpantningsfristens Begyndelse først fra det Tidspunkt, da Skatten efter den givne Henstand skulde være betalt.

Stk. 3. Naar Indkrævningen finder Sted maanedsviis, behøver Sogneraadet dog kun at foranledige Udpantning foretaget ved Udgangen af hvert Fjerdingaar for de i Fjerdingaaret til Indkrævning forfaldne Bidrag.

Stk. 4. Det beror paa Sogneraadets Bestemmelse, om Bidragene af Skatteyderne skal indbetales til Sogneraadet paa bestemt Sted og Tid eller ved Raadets Foranstaltning opkræves i Skatteydernes Hjem.

Stk. 5. En skattepligtig, der ikke har fast Ophold i Kommunen, skal for Sogneraadet opgive en i Kommunen bosiddende Mand, der indbetaler hans Bidrag.

§ 39.

Eftergivelse af personlig Kommuneskat kan kun finde Sted i ganske særlige Tilfælde, naar den skattepligtiges Indtægt som Følge af Sygdom, Dødsfald, trykkende Familieforhold, Indkaldelse til Militærtjeneste, Arbejdsløshed eller andre lignende Forhold er blevet væsentlig mindre end den Indkomst, hvorefter Kommuneskatten er lignet, og den paagældendes Formueforhold i øvrigt skønnes at være til Hinder for Betaling af det fulde paalignede Skattebeløb. Om Eftergivelse skal der indgives skriftligt Andragende til Kommunalbestyrelsen, og Beslutning om Skatteeftergivelse skal — efter at den

paagældendes økonomiske Forhold er blevet undersøgt — træffes af Kommunalbestyrelsen i et af sammes Møder. Ingen kan for noget Skattekvartal — hvis Komuneskatten forfalder halvaarsvis da for noget Skattehalvaar — opnaa Eftergivelse med mere end Halvdelen af Kvartalets (Halvaarets) Skat; hvor Eftergivelse finder Sted paa Grund af Sygdom, Dødsfald eller i øvrigt undtagelsesvis, hvor ganske særlige Omstændigheder maatte tale derfor, kan Eftergivelsen dog efter Omstændighederne tilstaas med indtil 2 Trediedele af Kvartalets eller Halvaarets Skat.

§ 40.

Er Udpantning forgæves forsøgt for den et Familieoverhoved paahvilende Skat, skal Udpantning kunne ske i de Ejendele, der maatte tilhøre den med Skatteyderen samlevende Ægtefælle, eventuelt i Ejendele tilhørende de Børn, hvis Indkomst er medregnet ved Familieoverhovedets Ansættelse til Skat.

§ 41.

Naar Skat til Kommunen ikke betales til den af Kommunalbestyrelsen efter Forfaldsdagen bestemte Tid, er Kommunalbestyrelsen berettiget til foruden Skattebeløbet at fordre Rente heraf, $\frac{1}{2}$ pCt. maanedlig for hver paabegyndt Maaned, regnet fra den 1ste i den Maaned, i hvilken Oprævning af Skatten har kunnet paabegyndes.

§ 42.

Stk. 1. Naar en Skatteyder ikke inden det Tidspunkt, hvor Udpantning kan begæres, har betalt den ham paalignede personlige Komuneskat, kirkelige Afgifter, saa længe disse opræves ved Kommunens Foranstaltning, eller Indkomst- og Formueskat til Staten, har Kommunalbestyrelsen Ret til ved skriftlig Meddelelse til den paagældende Skatteydere Arbejdsgiver at forlange, at Arbejdsgiveren i Skatteyderens Lønning eller Provision — herunder enhver forskudsvis Udbetaling af Løn, Provision eller lignende — tilbageholder det til fornævnte Ydelsers Betaling med paaløbne Strafrenter og Gebyrer fornødne Beløb, og at dette Beløb af Arbejdsgiveren indbetales i Kommunens Kasse. Til Fyldestgørelse af Skatter, Renter og Gebyrer kan der ikke i den Skatteyderens tilkommende Lønning eller Provision tilbageholdes for ugifte Skatteydere mere end Trediedelen og for gifte Skatteydere mere end Sjattedelen ved hver Lønudbetaling. Det samme gælder for kommunale Tjenestemænd og Statstjenestemænd uanset herfra afvigende Bestemmelser i den øvrige Lovgivning. Den Arbejdsgiver, der forsømmer de ham herefter paahvilende Pligter,

bliver ansvarlig for det deraf for Kommunen følgende Tab.

Stk. 2. Det paahviler derhos Arbejdsgiveren inden Udløbet af 14 Dage efter Modtagelsen at besvare skriftlige Forespørgsler fra Kommunalbestyrelsen om, hvornaar og med hvilke Beløb Udbetaling af og Tilbageholdelse i en i hans Tjeneste værende Skatteydere Lønning har fundet Sted i Tiden efter, at Arbejdsgiveren har modtaget den i 1ste Stykke omhandlede Meddelelse. Arbejdsgiveren er derhos pligtig inden 5 Dage efter, at en Skatteyder, i hvis Lønning han efter det foranstaaende er pligtig at fradrage skyldigt Skattebeløb, forlader Tjenesten, at foretage Anmeldelse herom til Kommunalbestyrelsen.

Stk. 3. Undlader en Arbejdsgiver at opfylde de i nærværende Paragraf nævnte Pligter, ifalder han Bøder fra 10 Kr., der tilfalder Kommunens Kasse. Sager herom behandles som Politisager.

Stk. 4. Dersom nogen, paa hvem den i nærværende Paragrafs 1ste Stykke omhandlede Inddrivelsesmaade ikke kan finde Anvendelse, unddrager sig fra at udrede de ham paalignede Skatter under saadanne Omstændigheder, at Kommunalbestyrelsen har Grund til at antage, at den paagældendes Undladelse af at betale Skatterne skyldes manglende Vilje, skal Kommunalbestyrelsen være berettiget til at afbryde Levering af Gas og Elektricitet til den paagældende, indtil det skyldige Skattebeløb med paaløbende Renter er betalt. Denne Fremgangsmaade maa dog ikke benyttes, saafremt den under Hensyn til den paagældendes ellers hans Husstands Helbredstilstand maa anses for uforsvarlig.

§ 43.

Stk. 1. Den, der i svigagtig Hensigt til nogen af de skattelignende Myndigheder meddeler urigtige, ufuldstændige eller vildledende Oplysninger om sin Indkomst eller om andre Forhold, der kan have Indflydelse paa Beregningen af den personlige Kommuneskat, straffes, saafremt Kommunen har lidt et Tab derved, med en Bøde af indtil ti Gange den besvegne Skats Beløb; i modsat Fald med en Bøde af indtil seks Gange den Skat, som det var Hensigten at unddrage Kommunen.

Stk. 2. Maa det efter det oplyste antages, at svigagtig Hensigt ikke har foreligget, men at det paagældende Forhold skyldes grov Uagtsomhed fra den skattepligtiges Side, bliver en Bøde af indtil fire Gange det Beløb, der er unddraget Kommunen, at anvende.

Stk. 3. Saafremt der er blevet afkrævet den paagældende Efterbetaling af for lidt erlagt Skat til Staten med Tillæg i Henhold til Lov Nr. 149 af 10. April 1922 § 41, kan Kommunalbestyrelsen ikke uden In-

denrigsministeriets Billigelse afkræve ham et Bødetillæg til Kommunen, der i Forhold til den for lidt erlagte Kommuneskat overstiger Forholdet mellem den efterbetalte Statsskat og Tillægget til denne. Saafremt der ikke i Forbindelse med den efterbetalte Statsskat er afkrævet noget Tillæg i Henhold til den anførte Lovbestemmelse, kan Kommunalbestyrelsen kun med Indenrigsministeriets Samtykke afkræve den paagældende et Bødetillæg til Kommuneskatten.

§ 44.

Stk. 1. Befindes det ved Behandlingen af et Dødsbo, at afdøde har betalt for lidt i Skat, paahviler det Boet eller Arvingerne — disse sidstnævnte under solidarisk Ansvar — at indbetale den for lidt erlagte Skat, Arvingerne dog kun, for saa vidt de har modtaget Arv eller Arveforskud. Skyldes den for lave Ansættelse afdødes urigtige Selvangivelse, bliver Skatten at efterbetale med dens dobbelte Beløb. Størrelsen af det Beløb, der skal tilsvares, bliver, for saa vidt Sagen ikke afgøres i Mindelighed, at fastsætte ved Domstolene og kan om fornødent inddrives ved Udpantning hos de vedkommende Arvinger.

Stk. 2. Skifteretter og executores testamenti er forpligtet til snarest muligt efter Dødsfaldet uopfordret at meddele vedkommende Ligningsmyndighed Oplysning om afdødes efterladte Formue, for saa vidt den udgør mindst 10.000 Kr., samt derefter paa Forlangende give saadanne yderligere Oplysninger, som kan fremskaffes, til Brug ved Afgørelsen af Spørgsmaalet om, hvorvidt det kan antages, at afdøde har brugt urigtig Selvangivelse. Denne Forpligtelse kan, om fornødent fremtvinges ved en af Finansministeren paalagt Dagbøde. Der skal inden 2 Maaneder efter Modtagelsen af de sidst begærede Oplysninger ske Anmeldelse til Boet om, at der vil blive gjort Krav gældende i Henhold til nærværende Paragraf. Forinden Udløbet af de fornævnte Frister maa Boets Behandling ikke afsluttes, medmindre der fra Kommunen foreligger Erklæring om, at saadant Krav ikke vil blive fremsat. Skulde rettidig Anmeldelse ikke ske, bortfalder Arvingernes solidariske Ansvar.

Stk. 3. Endvidere skal Skifteretterne meddele Ligningsmyndighederne Underretning om Indholdet saavel af de Arveanmeldelser, som indgives til dem af selvskiftende Arvinger, som af de Boopgørelser, der i Henhold til Regelen i Lov om Arveafgift af 10. April 1922 § 31, 3die Stykke, indsendes af længstlevende Ægtefæller, alt for saa vidt Bobeholdningen udgør mindst 10.000 Kr. Underretningen kan meddeles enten ved en Afskrift af selve Arveanmeldelsen og Opgørelsen eller ved et Uddrag af samme, der foruden Oplysning om af-

dødes Navn, Stilling og Bopæl samt Beholdningens Størrelse tillige skal indeholde Angivelse af Arveforholdene.

§ 45.

Alle Embedsmænd og andre offentlige Myndigheder, Bestyrelser for Banker, Assuranceselskaber, Aktieselskaber, Kreditforeninger, Sparekasser og deslige, samt de Personer, der til Stadighed beskæftiger lønnet Medhjælp i deres Virksomhed, er forpligtigede til uden Betaling i begæret, men kort betegnet Form, saa vidt muligt at meddele Ligningsmyndighederne alle de Oplysninger, der kan tjene disse Myndigheder til Vejledning ved Udførelsen af deres Hverv, saasom Fortegnelse over Dødsboer, over Lønninger med Angivelse af de paa-gældende Personers Navn og Bopæl, over de paa Navne noterede Obligationer og de i Overformynderiet indsatte Kapitaler samt Panteattester og deslige. Endvidere skal Banker, Vekselmæglere, Vekselerere og andre, som driver saadan Omsætning med offentlige Værdipapirer, at de er pligtige at føre Bøger efter Lov Nr. 98 af 10. Maj 1912, paa Forlangende meddele Ligningsmyndighederne de Oplysninger vedrørende Køb og Salg af Værdipapirer, der kan tjene til Vejledning ved Ansættelsen til Kommuneskat. Vægrer nogen sig ved at meddele de begærede Oplysninger, afgør Indenrigsministeren, hvorvidt han er pligtig dertil, og kan, om fornødent, fremtvinge Oplysningernes Meddelelse ved Fastsættelse af en Dagbøde.

§ 46.

Offentliggørelse af Forhold, som efter denne Lov ikke maa offentliggøres, straffes med Bøder.

§ 47.

For det Tilfælde, at Personer, Selskaber eller Foreninger, som ifølge de gældende Regler om den kommunale Beskatning er skattepligtige her i Landet, tillige er undergivet kommunal Beskatning i fremmed Stat af samme Indkomst, som beskattes her i Landet, skal Regeringen være bemyndiget til under Forbehold af Gensidighed ved Overenskomst med fremmed Stat at tilstaa saadanne Lempelser i den kommunale Skattepligt, at nævnte Dobbeltbeskatning helt eller delvis undgaas. Hvor saadan Overenskomst ikke foreligger, er Kommunalbestyrelsen berettiget til selv at indrømme Lempelser i Tilfælde, hvor der foreligger Dobbeltbeskatning.

§ 48.

Rejses der af en Skatteyder Krav mod en Kommune paa Tilbagebetaling af for meget erlagt Skat i Henhold til denne Lov, og der

ikke foreligger Kendelse fra Skattemyndighederne, hvorefter Kravet kan imødekommes, kan Sagen, ligesom hidtil, indbringes for Domstolene. Saadan Sag maa dog anlægges inden 2 Aar efter Udløbet af det paagældende Skatteaar (jfr. dog Bestemmelsen i § 25, 2det Stykke).

§ 49.

Den ved nærværende Lov hjemlede Pligt til at udrede personlig Kommuneskat, der er paalignet en Skatteyder, inden han afgik ved Døden, samt den Boet eller Arvingerne i Henhold til § 44 paahvilende Efterbetalingspligt paavirkes ikke af et i Boet udstedt Proklama.

VII. Ikrafttræden m. v.

§ 50.

Stk. 1. Nærværende Lov kommer første Gang til Anvendelse i Skatteaaret 1937—38, for Afsnit III. og IV.s Vedkommende først i Skatteaaret 1938—39.

Stk. 2. Den i § 9, 3die Stykke, hjemlede Adgang til Ændring af de nugældende Ydergrænser for Nedsættelse og Forhøjelse efter Lejlighed kommer ikke til Anvendelse for Skatteaaret 1937—38, ligesom den i § 10, 5te Stykke, hjemlede Pligt til Fremlæggelse af Ligningskalaen ikke er gældende for dette Skatteaar.

Stk. 3. Fra 1. April 1937 ophæves Lov om Landkommunernes Styrelse af 6. Juli 1867 §§ 20, 2det—6te Stykke, 22 og 25, Lov om Købstadkommunernes Styrelse af 26. Maj 1868 §§ 27—29, Lov Nr. 73 af 29. Marts 1924 om personlig Skat til Kommunen, §§ 1—9 og 16—30, og Lov Nr. 148 af 15. April 1930 om Ændringer i sidstnævnte Lov; §§ 10—15 i Loven af 29. Marts 1924 ophæves fra 1. April 1938.

Stk. 4. De Ændringer og Tilføjelser til de almindelige Regler for den personlige Kommuneskat, der med Hjemmel i Lovgivningen er gældende for København og for Frederiksberg Kommunes Vedkommende, vedbliver at have Gyldighed.

Stk. 5. Denne Lov gælder ikke for Færøerne.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 18. Februar 1937.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

I Kongens Navn:

F r e d e r i k,

Kronprins.

(L. S.)

Bertel Dahlgaard.

DIS-Danmark

1 0 7 8 4 7